

Devrimci Demokrasi

Özel Sayı 19 Fiyatı: 1 YTL

Dün vardı bu kavga
bugün de var
zaferin adı yarın
güle güle yoldaşlar
gözünüz ardınızda kalmasın
tükenmez direnci Kaypakkaya
ardıllarının

İşte vahşet, işte katliam...

Proletaryanın Kızıl Önderleri

ÖLEN YOLDAŞLAR İÇİN

Sizki canınızı verdiniz halkımız için
Siz ki herseyinizi verdiniz bu kavga uğruna
Göğsümüzde onurla dalgalanan
Kavganın bayrağına siz ki al rengini verdiniz
Ey, ölümsüz halkımız için toprağa düşenterimiz
Ey, yüce oğulları halkımızın
Gururla ve sabırla dinlenin şimdi
Kavganızı sürdürüyor yoldaşlarımız...
İbrahim KAYPAKKAYA

Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi!

Halk İçin Devrimci Demokrasi Gazetesi Özel Sayı: 19
KARDELEN BASIM-YAYIM REKLAM GÖSTERİ ORGANİZASYON LIMITED ŞİNKETİ
Sahibi ve Yazışları Müdürü: Erdal GÜLER
Millet Cad. Nevbahar Mah. Fındıkzade Saray Apt. No: 57 Kat: 5 Daire 11 Fındıkzade/İstanbul
Tel: (0212) 584 18 04-06 Fax: (0212) 584 18 05

BASKI: Akademi Matbaası (İk. Kat) Hı. San. ve Tic. Üst. Str.
Tel: (0212) 270 53 18 Fax: (0212) 270 27 000

**DÜNYA PROLETARYASI ve EZİLEN HALKLARA;
Türkiye-Kuzey Kürdistan'dan Her Milliyetten Emekçilere;
Yoldaş ve Siper Yoldaşlarımıza;
17'LER ÖLÜMSÜZDÜR!**

Türk egemen sınıfların her milliyetten proletarya ve emekçi halklarımızı, ezilen Kürt ulusu ve azınlıklara yönelik topyekün Haksız Savaş Seferberliği Konsepti çerçevesinde, Komünist-devrimci örgütlere saldırı operasyonuna partimiz ve önderliğindeki Halk Kurtuluş Ordusu savaşçılarımızın siyasal iktidarın zaptı perspektifiyle meydan okumaya devam ettiler. Canımız Halk Savaşına Feda Olsun diyenlerin sesiydi bu. Bu ses, Maoizm'in rehberliğinde ve parti önderliğinde Halk Savaşı'na yeni seviyelere ulaşırma kararlılığındaki 2. Kongre çalışmalarımızda düşmanın kaşatma ve imha operasyonuna karşı yeni bir kızıl muharebeye sahne oldu.

16-17 Haziran 2005 tarihindeki bu muharebede partimiz önderlerinin de içinde bulunduğu 17 (on yedi) yoldaşımız devrim ve komünizm davamızda ölümsüzleştiler...

Devletin MGK kumandasında söylediği ve sahibinin sesi medyayı tekrarladığı "bir operasyonda örgütün tümünden çöktüğü" haberi, koca bir yalandır.

Ki, Kongremizin önemli bileşenlerinden biri olan Dersim Bölge Komitesi ve önderliğindeki birliklerin ve diğer faaliyet alanlarındaki parti güçlerimizin gerçekliği, bu koca yalanı deşifre etmeye yetmektedir. Basılan Kongre yerimiz değildir. Hareket halindeki güçlerimizin önemli bir bölümüydü. Kaybımız ağır ve acımız büyük. Partimiz kolektif olarak bu kaybımızın nedenleri ve çıkarılan tecrübeleri içeren özeti, Maoist analiz ve sentez çizgisıyla halklarımızla paylaşacaktır. Ve buna ciddiyetle ele almak durumundadır. Devrime sarılarak yaralarımızı sarmak, devrimci kavga için safları yeniden düzenlemek acil görevini ısrarla eden partimiz, dost devrimci örgütlerimizin ve halklarımızın coşkun desteğini takdir etmeyi görev bilir.

Türkiye-Kuzey Kürdistan ve Yurtdışı alanlarında partimizin görevlerini omuzlayarak, siper yoldaşlarımızla kenetlenerek, politik hücum ruhuyla devrede olduğu bir gerçek değil midir? Devrim-sosyalizm ve komünizm yürüyüşümüz, Dersim-Ovacık-Mercan'da ölümsüzleşen 17'lerin şahsında yaşayan, yaşayacak olan onbinlerce kızıl mavzerle doğrulacaktır.

Mercan şehitlerimiz arasında parti, 5. Genel Sekreterimiz; Cafer CANGÖZ, Genel Sekreter Yardımcısı Aydın HANBAYAT,

Merkez Komitesi Siyasi Büro üyesi; Okan ÜNSAL, Merkez Komitesi Üyesi; Ali Rıza Sabur'un yanısıra; partimiz üyesi ve kadrolarından ve Siyasi Büro Merkezi Yazı Kurulu üyeleri; Alaattin ATAŞ, Cemal ÇAKMAK,

Parti Yurtdışı Bürosu üyeleri; Berna SAYGILI ÜNSAL, Kenan ÇAKICI,

Şehir Parti Komiteleri üyelerimizden Ökkeş KARAÖĞLU, Taylan YILDIZ, Binali GÜLER, İbrahim AKDENİZ ve Dursun TURGÜT ile partimizin diğer üye ve Halk Kurtuluş Ordusu savaşçıları şunlardır:

Gülnoz YILDIZ, Ahmet PERKTAŞ, Çağdaş CAN ve Ersin KANTAR...

Partimiz 2. Kongre çalışmalarının üye-delege ve savaşçısı olan yoldaşlarımız düşman bombardımanıyla dağılanan halklarımızın bedeni ve susturulamaz kızıl sesleridir. Vurulan bebelerimizin göğsüdür. Acılı, yaralı halklarımızın yaraları üzerine basa basa devrime sarılma yürüyüşüdür.

Safları devrim için yeniden ve yeniden dizme, kenetlenme, parti önderliğinde yürüme çağrısıdır. Onlar gerici dünyanın karanlığına saplanmış birer kızıl şafaktılar. Yolu aydınlatılar. Geleceğin sınırsız yürüyüşünde karanlık dünyanın karanlık mevzilerini yıkan ışıklı yol oldular.

17'ler ölmedi! Onlar stratejik olarak yenilmez bir davanın, yaşamı yeniden yaratan sökülemez kökleridir. Acımız büyük... Bedenlerimiz düşman tarafından katledilmiş olabilir. Ama davamız asla... Bu davadaki ölümsüzlükleriyle komünizme açılan şafak sökülesi olan şehitlerimiz, komünist yeni bir dünyayı kazanmaya çağırıyor. Maoizm'in rehberliğinde ve parti önderliğinde karanlıklarla vuruşa vuruşa kazanacağız geleceği! Bedeller ödeyeceğimizi biliyoruz. Ama Halk Savaşı muzaffer olacak!

Devrim ve komünizm için Ey Halk, Ayağa Kalk! "Ey etkili halk, yürek ve tüfek, tüfek ve yürek ileri..."

Gelecek, komünizm rehberliğinde bu ilerlemeyle ve bunun için her damla gözyaşını ateş gibi tutuşturmaya çağırıyor. Bizi prangalanmış kollarla kirlilikler dünyasında kimse hapsedemez. Biz komünizmin devrime sarılanlar ordusuyuz.

Her Milliyetten Proletarya ve Emekçi Halklarımız!

Şehitlerimiz halkı, hizmet verdiğimiz, halklarımızın kurtuluşu için devrime sarılmış bayraktıdır. Dersim Merkez, Hoza, Muş-Varto, İstanbul, Ankara, Antep, İzmir de onları mağlup ellerinizle yüceltiniz. Türkiye-Kuzey Kürdistan ve dünyada onbinlerce ezilenin önünde yükselen bir kızıl bayrak oldu 17'ler!...

Sahip çıktığımız kendi davamızda. Sahip olduğumuz kendi eserimiz olacak devrimdi. Halklar bir kez daha yaralandı. Bu kez daha vuruldu. Halklar bitmez, bitti gösterdiniz. Gösterdiniz ki, bir kez değil, proletarya ve halklar uğruna binlerce kez ölmek onurdur. Bu onurla sizleri selamlıyor, seferber olmaya çağırıyoruz.

Siper Yoldaşları;

Halkımızın örgütlü devrimci güçleri takdire şayan bir siper yoldaşlığı ruhuyla ölümsüz 17'ler şahsında partimizle kenetleniler. 17'ler şahsında halklarımızın önder devrimci örgütlerinin birleşik devrimci eylem birliği bir bir olgudur. Halklarımızın yiğit önderleri Mahir Çayan, Deniz Gezmiş, Mazlum Doğan ve diğerlerinin nesline, onların Kızıldere ve Nurhak'taki düşmana karşı mücadeledeki devrimci dayanışmacı ruhlarına yakışan da budur. Kardeş partimiz TKP/ML ve diğer siper yoldaşlarımız DHKP-C, MEKP, TIKB, TKIP, PKK, DEVRİMCI YOL, DEVRİMCI KURTULUŞ ve diğer dostlarımızı selamlıyoruz. Düşmana karşı mücadeleyi devrimci eylem birliği temelinde yükseltmeye devam etmeye çağırıyoruz.

Dünya Proletaryası ve Ezilen Halklar;

Devrim için düşünenleri, devrimin öbnez ruhuyla, coşkuyla sahiplendiniz. Enternasyonal proletaryanın Türkiye-Kuzey Kürdistan'daki mülrezesi partimiz, proleter enternasyonalist bir ruhla sizleri selamlarken, proleter dünya devrimine sarılma azmını yineliyor. Partimizin de üyesi olmaktan şeref duyduğu Devrimci Enternasyonalist Hareket'in seferberliği kararlılığımızı bilemiştir. Nepal Komünist Partisi (Maoist), İran-Amerika ve diğer yerlerdeki proleterlerinin partimize proleter enternasyonalist desteği gücümüze nitel güç katmaktadır.

MKP ve Önderliğindeki HKO Üye-Savaşçı ve Aktivistleri;

Siz, düşmanın bize "bitiler" dedikleri Vartnik'te devrim için düşerken kazanan KAYPAKKAYA çizgisinin doğrularak, onbinlere ulaştıran neslisiniz. Biz sadece bir değil, Maoizm'in rehberliğinde Büyük Proleter Kültür Devrimi ruhuyla komünizme kadar mütemadiyen devrimci sürdürme ordusuyuz. Öyleyse bize durmak yok! Komünizmin fethine çıkanları karşılayacakları darbeler, kayıplar ve hatta yenilgiler bizim için yolumuz üzerinde sadece geçici bir büküntüden ibarettir. Bizi kimse bitiremez. Çünkü biz tarihi yaratan en büyük güç olan KİTLELERE dayanıyoruz. Çünkü biz kitlelerle birleştirildiğinde her mucizeyi gerçekleştirebilecek MLM'nin rehberliğine sahibiz. Stratejik olarak her zaman BİZ KAZANDIK, BİZ KAZANACAĞIZ! HALK SAVAŞI KAZANDI, HALK SAVAŞI KAZANACAK!

Umut; partimizin rehber ideolojisi MLM ve devrimimizin önder çizgisi KAYPAKKAYA güzergahının, devrimci kitlelerle birleştirilmesindedir. Bunun için kenetlenerek seferber ol! Başarı ve başarısızlıklarıyla tarihimizi ve onun şanlı şehitlerini sahiplenerek ilerle!

Partimizden tüm yoldaşlarla, yoldaş sıcaklığıyla yeni savaş siperlerinin yaratılması için donan! Siyasal iktidarın devrimle ele geçirilmesi perspektifiyle tüm dost devrimci güçlerle, ideolojik, politik ve örgütsel bağımsızlığımızı koruyarak düşmanın stratejik askeri operasyonlarına karşı Birleşik Devrimci Eylem Birliği ve Devrimci Demokratik Halk Muhafefeti için mücadele et!

Düşmanın psikolojik saldırılarına ve bilinçsizce ona alet olacak spekülasyon ortamı meydana boş bırakmayalım. Partimiz gidişata ilişkin gerekli açıklamaları kolektif iradesi temelinde yapmaya devam edecektir. Partimiz; üyeleri, Halk Kurtuluş Ordusu savaşçıları, militanları ve aktivistleriyle dünya devriminin hizmetinde, Halk Savaşı'nda vazifesi başındadır. Ölümsüz 17'lerin taşıdığı bayrağı yücelterek komünizme varacağız.

Komünizm İçin Mücadele Meşalesi 17'ler Ölümsüzdür!

Partimizin 5. Genel Sekreteri Cafer CANGÖZ, Partimizin Genel Sekreter Yardımcısı Aydın Hanbayat ve Yoldaşlarımız Ölümsüzdür!

Halk Savaşçıları Ölümsüzdür!

Büyük İleri Atılımlar İçin Görev Başına!

Biz Kazanacağız, Halk Kazanacak, Halk Savaşı Kazanacak!

Yaşasın Partimiz MKP; Halk Ordumuz HKO ve Gençlik Örgütümüz MGB!

MAOİST KOMÜNİST PARTİSİ

23 Haziran 2005

Devrimde ısrar eden 48 yıllık ömür

48 yıllık ömrünün 30 yılını profesyonel bir devrim savaşçısı olarak geçirmiştir Cafer Cangöz.

Kaypaklı'dan sonra Maoist Komünist Partisi'nin şehit düşen 5. Genel Sekreteri olan Cafer Cangöz, 01. 01. 1957 yılında Dersim'in Mazgirt ilçesine bağlı Akpazar Nahiyesi, Kazılık Köyü'nde doğdu. Doğduğu köyde ilköğrenimini, Akpazar'da, ortaokulu ve lise öğrenimini Mazgirt'te tamamladı. Lise yıllarında iken devrimci mücadeleye ilgi duyan Cangöz, liseyi bitirdikten sonra MKP'nin önceli olan TKP(ML)'nin saflarında profesyonel faaliyet yürütmeye başladı. Partili faaliyetlerinden dolayı ilk defa 1979 yılında gözaltına alınan Cangöz, sorguda tutulduğu 15 gün içerisinde ifade veremeyerek sonrasında serbest bırakıldı.

MKP'nin kurucu önderi İbrahim Kaypaklıya'nın katledilmesinden sonra devrimimizin Kaypaklıya önder çizgisi temelinde yeniden merkezileşme sürecinin parti üyeleri içerisinde yer alan (1976-1978) komünist önder Cafer CANGÖZ'ü proletarya partisinin dostları ve halkımız iyi bilir.

O; faşist diktatörlüğe ve emperyalizme karşı komünist meydan okuyuşun bayraklarından biri olarak, 12 Eylül faşist darbesinin Diyarbakır işkence tezgahları ve zindanlarında düşmanı stratejik olarak yenmenin adyidi...

O; işkence tezgahlarında komünizmi kazanmak ve düşmanı yenilgiye uğratmak için ser verip sır vermeyen Kaypaklıya neslinin şanlı örneklerinden biriydi. İşkence tezgahlarında, zindanlarda direnen devrim ve komünizmin savaşçıları karşısında korku ve aczin kudurganlığıyla düşmanı; "Caferleşmeyin" diyerek saldıyordu. Diyarbakır zindan savaşçıları bunu bizzat yaşadılar. Şimdi her birimizin Caferleşme zamanıdır! Evet daha çok Caferleşeceğiz!...

Belirli Tarihsel Süreçler ve Cafer Cangöz

Cafer Cangöz, 1980 öncesi Diyarbakır, Van, Dersim, Aakara il ve ilçelerinde proletarya partisi adına örgütsel faaliyet yürüttüğü gerekçesiyle Diyarbakır Askeri Mahkemesi'nde yargılandı. Cangöz mahkemede de onura ve direngenliği seçti. Bütün zor koşullara karşı diğer yoldaşlarıyla birlikte 400 sayfalık bir savunma hazırlayarak proletarya partisinin teorik görüşlerini büyük bir cesaretle faşizme karşı savundu. Politise takındığı komünist tavır ve yaptığı savunmadan dolayı 20 yıl ceza aldı.

Cangöz, proletarya partisinin yöneticisi olduğu gerekçesiyle 1981 yılında Ankara'da polis tarafından gözaltına alındı. Ankara DAL ve Diyarbakır işkencehanelerinde

Cafer CANGÖZ

toplam 90 gün boyunca en vahşi işkencelere maruz kaldı. Daha sonra tutuklanıp hapishaneye gönderilen Cangöz, Diyarbakır zindanlarında işkenceye karşı komünist tavrını sürdürdü.

orucuna yattı. Diyarbakır zindanlarında zulüm ve işkencelere karşı ikinci kez beş yoldaşıyla birlikte (1984) 50 günlük ölüm orucuna yattı.

1988 yılında süresiz açlık grevi, 1988 yılında Eskişehir Hapishanesi'nde 35 günlük açlık grevi.

1989 yılının Ocak ayında 22 günlük açlık grevi, 1989 yılının Temmuz ayında Aydın Hapishanesi'nde 45 günlük açlık grevi...

1991 yılında Adapazarı Hendek Hapishanesi'nden tahliye olan Cafer Cangöz hemen askere alındı. 15 gün sonra ise askerden firar etti.

Cafer CANGÖZ; hapisneden çıktıktan sonra proletarya partisinin DABK güçlerinin MK üyesi ve sekreterliğini bir dönem yürüttü. 1992 parti güçlerinin birleşmesi sürecinin Geçici Birleşik Merkez Komitesi (GBMK) Siyasi Büro (SB) üyeliğini yaptı. 1992 Olağanüstü Parti Konferansı'nda yine parti MK üyesi ve SB üyeliğine seçildi ve Genel Sekreter yardımcısı olarak görevlerine sarıldı.

tarihinde İstanbul Laleli'de polis tarafından kaçırılarak katledilmek istendi. Fakat gerek Cangöz'ün kaçırılma sırasında "Adım Cafer Cangöz, polis tarafından arıyorum. Bu polisler beni infaz etmeye götürüyorlar" şeklinde bağırması gerekse de oluşturulan kamuoyu baskısıyla devlet, Cangöz'ün ellerinde olduğunu kabul etti. Cangöz 28 Haziran 1995 tarihinde tutuklanarak Bayrampaşa Hapishanesi'ne konuldu.

Cafer CANGÖZ 1996 ve 2000 şanlı Ölüm Orucu direnişlerinde yer alan proletarya partisinin savaşçılarının önderlerindedir. Maoist Komünist Partisi'nin gerçekleştirdiği 1. Kongresi'nde parti Genel Sekreterliği'ne getirildi.

O; Eylül 2002 tarihindeki TKP(ML) 1. Kongresi'nde; onun ideolojik-siyasi-örgütsel devami olan Maoist Komünist Partisi sürecine tayinedici katkılarda bulundu. Genel Sekreterlik'le görevlendirilmesi bu tarihi rolün ve parti tarihinde ispatlanmış komple önderlik özelliklerinin bir sonucuydu.

Eğilmeyen baş durmayan yürek susmayan ses Aydın HANBAYAT

1962 Dersim-Mazgirt, Akyünlü Köyü doğumlu olan Aydın Hanbayat, gençlik yıllarından itibaren örgütlendiği proletarya partisi saflarında kesintisiz bir şekilde mücadele yürüttü. Komünist önder Cafer Cangöz ile birlikte hapisnelerdeki en kritik ve çetin süreçlerde yer alan MKP'nin önder kadrolarından Aydın Hanbayat, 12 Eylül 1980 Askeri Faşist Darbesi öncesinde proletarya partisinin faal bir militanıydı.

Belirli Tarihsel Süreçler ve Aydın Hanbayat

Aydın Hanbayat çocukluk yıllarından itibaren mücadeleye katılmaya başladı. Öğrencilik döneminde lise temsilciliğini yaptı. Faaliyetlerinden dolayı aranmaya başlayınca kırsal alana çekilerek gerillaya katıldı. Bu dönemde çeşitli eylemlerle anılmaya başladı. 77-78 yılında Geyiksuyu toprak işgalinde yakalanarak 8-9 ay Hozat Hapishanesi'nde yattı. Çıktıktan sonra mücadeleye devam etti. Her bulunduğu alanda üretme katıldı. Gezdiği yerlerde ekin biçme, bahçe ve meyve bakımı gibi işlerde köylülere yardım etti.

Orhan Bakır'ın ölüm yıldönümü dolayısıyla yapılan Bakır Ağa'nın cezalandırılması eyleminde yaralı ele geçti. Çeşitli işkenceler sonucunda Elazığ Askeri Hapishanesi'ne getirildi. MKP'nin önceli olan TKP(ML)'nin ana davasında birinci sanık olarak idamla yargılandı. Yaralanmasına karşın, yurtiçi ve yurtdışında yapılan baskılara rağmen tedavi edilmedi (mahkeme protestoları, avukat açıklamaları, konsolosluklar önünde eylemler gibi).

Hanbayat bunlardan dolayı felç kaldı. Ailesi, avukatları ve kamuoyu baskısı sonucu kendisine "hastaneye götürüyoruz" denilerek, Elazığ Askeri Hastanesi'nden alındı. 6-7 ay boyunca nerede olduğundan haber alınmadı. Çeşitli girişimler sonucu Diyarbakır Hapishanesi'nin işkencehanesinde bulundu. O yıllar Diyarbakır Hapishanesi'nin direniş dönemi idi. Direnişi dağıtmak amacıyla buradaki politik tutsaklar Eskişehir tabutluklarına taşındı. Buradaki hücre

Aydın HANBAYAT

tipi hapisnede mücadele, isyana dönüştü. Açlık grevinin otuzuncu gününde olan tüm direnişçiler çok kötü şartlarda ring araçlarında üst üste istiflenerek nakledildi. dergisinin genel yayın yönetmenliğini yaptı. proletarya partisinin 1981'de gerçekleştirdiği 2. Konferans'ı sonrası örgütlenen ilk gerilla birlikleri içerisinde yer aldı. Profesyonel ajan ve yerel despot, "Bakıl Ağa'yı" cezalandırma eyleminde yaralı olarak düşmana esir düştü. Zindanda boyun eğmeyen baş, durmayan yürek, susmayan sesi. Düşsüz bir sözde hayatın ölü mezarları ile arasına her zaman nitel ayırım çizgisi çekerek parıldayan devrimci savaş siperlerimizden biri olarak 1980'li yıllarda zindanda parti üyesi oldu. Zindandan çıktığında aynı ısrarla mücadeleye devam etti. Proletarya partisinin 1992'de gerçekleştirdiği Olağanüstü Parti Konferansı'nda MK üyeliğine seçildi. Sonra tekrar düşmana esir düşen Aydın yoldaş, Cafer yoldaşla birlikte proletarya partisinin Cezaevi Merkezi Örgütüldüğü'nün önderlerinden biri olarak devrimin zindandaki savaşçıların direniş siperlerinin örtilmesinde büyük rol oynadı. 19 Aralık Kahramanlık Haftası'nın bizzat hem savaşçısı ve hem de önderlerinden biriydi. 19 Aralık sonrası şartlı salıverildi ve aktif mücadeleye dışarda devam etti. Ölüm öncü direnişini bitirmek amacıyla devletin geliştirdiği tahliye rüşvetini boşa çıkartmak için dışarda direnişe devam ederek yoldaşlarıyla birlikte Alibeyköy Direniş Evi mevzisini örgütledi.

Hanbayat yoldaşın öne çıkan özelliklerinden en belirgin olanı örgütlenme yeteneği idi. Attığı her adımda kararlılık, kendine güven ve devrime olan inanç kristalize bir şekilde kendini belli ediyordu. O'nun bu özelliğinin farkına sadece partisi değil, partisinin dışındaki pek çok kurum-kuruluş ve kişi de farkına varmıştı. Bundan dolayı çok geniş kitleler içerisinde saygınlığı ve iş yapabilirliği güçlü olan komünist bir kişilik olarak kendini her alanda ortaya koydu. Kısaca O tam bir pratik adamıydı. Bu yönüyle de devrimci kamuoyu içerisinde O'nun adını duymayan yoktur.

17'lerle ölümsüzleştirdiğinde MKP Merkez Komitesi Siyasi Büro üyesi ve parti Genel Sekreter Yardımcısıydı.

kutladılar. Taki Latin Amerika ve Asya da gelişen Maoist önderlikli devrim dalgalarının sesini duyana kadar. 90'lı yılların başında yükselen Peru halkının devrim yolunda ilerleyişi korkulu rüyaları oldu. Bu korkulu rüyadan uyanmak için, emperyalistler ve Peru'nun yerli usukları olanca güçlerini kullanarak Peru Komünist Partisi'nin önderi Başkan Gonzalo'yu esir aldılar. Bu esaret kısmi olarak devrimi geciktirse de ideolojinin sağlamlığı bu krizi aşmasını bildi. Zira Peru gerici rejim sözcülerinin, Gonzalo "teslim oldu" türünden bin bir çeşit yalan dolan ve entrikasına karşın Gonzalo 15 yıldır tutulduğu hücresinden çıkarılıp mahkemeye getirildiğinde, Mahkeme salonunu yoldaşlarıyla birlikte "Yaşasın Marksizm Leninizm Maoizm, Yaşasın Halk Savaşı" sloganlarıyla çınlatıp Peru halkına ve enternasyonal proletaryaya moral pompalamış; emperyalist ve gerici güçlere korku salmıştır.

Yine bir başka Maoist önderlikli parti olan NKP(M) (Nepal Komünist Partisi(Maoist)) devrimi halk savaşının son hamlesine ilerletmiş, Nepal'in üçte ikisine hakim olmuşken yine dünyanın gerici güçlerini emperyalistleri büyük bezeyanlara gark etmiştir. Emperyalist-kapitalist sistem Hindistan gerici sınıflarını kullanarak NKP(Maoist) önderlerine komplolar düzenleyerek, kendi yasalarını bile hiçe sayarak gözaltına almıştır. Yine Filipin Komünist Partisi önderliğinde gelişen devrim dalgası emperyalist-kapitalist dünyanın gerici güçlerini kara kara düşündürmektedir.

Görüldüğü üzere Maoist partilerin dünyanın her tarafında emperyalistlerin kabusu olmasında şaşılacak bir durum yok. gözyaşını iliklerinde hissedenden hiçbir insana hayat, "devrimi mi denedik olmadı" deme şansını tanımıyor. Tarih bas bas bağırıyor bizlere, "Olmadysa sonsuz kere deneyeceksin" onurlu her insanın görevidir bu. Güzel bir eylem onbin yılda sürse aynı tadı verir insana...

En büyük depremlerde bile yerli yerinde kalan binaları ayakta tutan hiç kuşku yok ki sağlam zemini ve bu sağlam zemini

Güle güle yoldaşlar Kavganız halkların emanetindedir...

17 Haziran 2005... Türkiye-Kuzey Kürdistan devrim tarihinin kara günler envanterine eklenen en son takvim yapıtaşı.

Bu ülke halklarının onur abidesi 17 komünist tarih boyu şanlı direnişlerin ve kanlı kıyımların mekanı olan Dersim'in Ovacak ilçesi Mercan Vadisi'nde faşist diktatörlüğün askeri güçlerince katledildi. Devrim adına verdikleri kavgada şehirde, zindanda, fabrikada, dağda bilümlü hayatın yeşerdiği her yerde sevgileriyle, aşklarıyla, direngenlikleriyle ve güzel günlere olan inançlarıyla halkın yüzü akı olmuş bu komünistler kavgalarını Türkiye-Kuzey Kürdistan halklarına emanet edip fiziken aramızdan ayrıldılar. Türkiye-Kuzey Kürdistan halklarının ve enternasyonal proletaryanın başı sağ olsun.

Katliam üzerine bir kaç söz

Yıllardır bölgede operasyon yürüten halka zulümde sınır tanımayan emperyalizmin uşağı faşist ordunun bu en son operasyonu, diğer operasyonlardan çok farklı bir muhteva arz etmektedir. Maoist ideolojiyle kuşanıp halk savaşı yoluyla devrime kilitlenmiş bir partinin bu topraklarda boy verip filizlenmiş olması itibarıyla, MKP'nin varlığının sadece ülke içindeki egemen güçler için değil, uluslararası emperyalist tekeller içinde bir karabasan olduğu su götürmez bir gerçektir. Zira sosyalizmden geriye dönüşlerin tamamlandığı 80'li yılların sonundan itibaren emperyalistler köpeksiz köyde değneksiz yürüyen bezirganın rahatlığı içinde kendi yeni düzenlerini inşaya koyuldular. "Tarihin sonu" diyerek de sahte ebedi zaferlerini

Devrimde ısrar eden 48 yıllık ömür

48 yıllık ömrünün 30 yılını profesyonel bir devrim savaşçısı olarak geçirmiştir Cafer Cangöz.

Kaypakaya'dan sonra Maoist Komünist Partisi'nin şehit düşen 5. Genel Sekreteri olan Cafer Cangöz, 01. 01. 1957 yılında Dersim'in Mazgirt ilçesine bağlı Akpazar Nahiyesi, Kazılık Köyü'nde doğdu. Doğduğu köyde ilköğrenimini, Akpazar'da, ortaokulu ve lise öğrenimini Mazgirt'te tamamladı. Lise yıllarında iken devrimci mücadeleye ilgi duyan Cangöz, liseyi bitirdikten sonra MKP'nin önceli olan TKP(ML)'nin saflarında profesyonel faaliyet yürütmeye başladı. Partili faaliyetlerinden dolayı ilk defa 1979 yılında gözaltına alınan Cangöz, sorguda tutulduğu 15 gün içerisinde ifade veremeyerek sonrasında serbest bırakıldı.

MKP'nin kurucu önderi İbrahim Kaypakaya'nın katledilmesinden sonra devrimimizin Kaypakaya önder çizgisi temelinde yeniden merkezileşme sürecinin parti üyeleri içerisinde yer alan (1976-1978) komünist önder Cafer CANGÖZ'ü proletarya partisinin dostları ve halkımız iyi bilir.

O; faşist diktatörlüğe ve emperyalizme karşı komünist meydan okuyuşun bayraklarından biri olarak, 12 Eylül faşist darbesinin Diyarbakır işkence tezgahları ve zindanlarında düşmanı stratejik olarak yenmenin adyidi...

O; işkence tezgahlarında komünizmi kazanmak ve düşmanı yenilgiye uğratmak için ser verip sır vermeyen Kaypakaya neslinin şanlı örneklerinden biriydi. İşkence tezgahlarında, zindanlarda direnen devrim ve komünizim savaşçıları karşısında korku ve aczin kudurganlığıyla düşmanı; "Caferleşmeyin" diyerek saldıyordu. Diyarbakır zindan savaşçıları bunu bizzat yaşadılar. Şimdi her birimizin Caferleşme zamanıdır! Evet daha çok Caferleşeceğiz!...

Belirli Tarihsel Süreçler ve Cafer Cangöz

Cafer Cangöz, 1980 öncesi Diyarbakır, Van, Dersim, Aakara il ve ilçelerinde proletarya partisi adına örgütsel faaliyet yürüttüğü gerekçesiyle Diyarbakır Askeri Mahkemesi'nde yargılandı. Cangöz mahkemede de onura ve direngenliği seçti. Bütün zor koşullara karşı diğer yoldaşlarıyla birlikte 400 sayfalık bir savunma hazırlayarak proletarya partisinin teorik görüşlerini büyük bir cesaretle faşizme karşı savundu. Politise takındığı komünist tavır ve yaptığı savunmadan dolayı 20 yıl ceza aldı.

Cangöz, proletarya partisinin yöneticisi olduğu gerekçesiyle 1981 yılında Ankara'da polis tarafından gözaltına alındı. Ankara DAL ve Diyarbakır işkencehanelerinde

Cafer CANGÖZ

toplam 90 gün boyunca en vahşi işkencelere maruz kaldı. Daha sonra tutuklanıp hapisaneye gönderilen Cangöz, Diyarbakır zindanlarında işkenceye karşı komünist tavrını sürdürdü.

orucuna yattı. Diyarbakır zindanlarında zulüm ve işkencelere karşı ikinci kez beş yoldaşıyla birlikte (1984) 50 günlük ölüm orucuna yattı.

1988 yılında süresiz açlık grevi, 1988 yılında Eskişehir Hapishanesi'nde 35 günlük açlık grevi.

1989 yılının Ocak ayında 22 günlük açlık grevi, 1989 yılının Temmuz ayında Aydın Hapishanesi'nde 45 günlük açlık grevi...

1991 yılında Adapazarı Hendek Hapishanesi'nden tahliye olan Cafer Cangöz hemen askere alındı. 15 gün sonra ise askerden firar etti.

Cafer CANGÖZ; hapisaneden çıktıktan sonra proletarya partisinin DABK güçlerinin MK üyesi ve sekreterliğini bir dönem yürüttü. 1992 parti güçlerinin birleşmesi sürecinin Geçici Birleşik Merkez Komitesi (GBMK) Siyasi Büro (SB) üyeliğini yaptı. 1992 Olağanüstü Parti Konferansı'nda yine parti MK üyesi ve SB üyeliğine seçildi ve Genel Sekreter yardımcısı olarak görevlerine sarıldı.

tarihinde İstanbul Laleli'de polis tarafından kaçırılarak katledilmek istendi. Fakat gerek Cangöz'ün kaçırılma sırasında "Adım Cafer Cangöz, polis tarafından arıyorum. Bu polisler beni infaz etmeye götürüyorlar" şeklinde bağırması gerekse de oluşturulan kamuoyu baskısıyla devlet, Cangöz'ün ellerinde olduğunu kabul etti. Cangöz 28 Haziran 1995 tarihinde tutuklanarak Bayrampaşa Hapishanesi'ne konuldu.

Cafer CANGÖZ 1996 ve 2000 şanlı Ölüm Orucu direnişlerinde yer alan proletarya partisinin savaşçılarının önderlerindedir. Maoist Komünist Partisi'nin gerçekleştirdiği 1. Kongresi'nde parti Genel Sekreterliği'ne getirildi.

O; Eylül 2002 tarihindeki TKP(ML) 1. Kongresi'nde; onun ideolojik-siyasi-örgütsel devami olan Maoist Komünist Partisi sürecine tayinedici katkılarda bulundu. Genel Sekreterlik'le görevlendirilmesi bu tarihi rolün ve parti tarihinde ispatlanmış komple önderlik özelliklerinin bir sonucuydu.

Eğilmeyen baş durmayan yürek susmayan ses Aydın HANBAYAT

1962 Dersim-Mazgirt, Akyünlü Köyü doğumlu olan Aydın Hanbayat, gençlik yıllarından itibaren örgütlendiği proletarya partisi saflarında kesintisiz bir şekilde mücadele yürüttü. Komünist önder Cafer Cangöz ile birlikte hapisanelerdeki en kritik ve çetin süreçlerde yer alan MKP'nin önder kadrolarından Aydın Hanbayat, 12 Eylül 1980 Askeri Faşist Darbesi öncesinde proletarya partisinin faal bir militanıydı.

Belirli Tarihsel Süreçler ve Aydın Hanbayat

Aydın Hanbayat çocukluk yıllarından itibaren mücadeleye katılmaya başladı. Öğrencilik döneminde lise temsilciliğini yaptı. Faaliyetlerinden dolayı aranmaya başlayınca kırsal alana çekilerek gerillaya katıldı. Bu dönemde çeşitli eylemlerle anılmaya başladı. 77-78 yılında Geyiksuyu toprak işgalinde yakalanarak 8-9 ay Hozat Hapishanesi'nde yattı. Çıktıktan sonra mücadeleye devam etti. Her bulunduğu alanda üretme katıldı. Gezdiği yerlerde ekin biçme, bahçe ve meyve bakımı gibi işlerde köylülere yardım etti.

Orhan Bakır'ın ölüm yıldönümü dolayısıyla yapılan Bakıl Ağa'nın cezalandırılması eyleminde yaralı ele geçti. Çeşitli işkenceler sonucunda Elazığ Askeri Hapishanesi'ne getirildi. MKP'nin önceli olan TKP(ML)'nin ana davasında birinci sanık olarak idamla yargılandı. Yaralanmasına karşın, yurtiçi ve yurtdışında yapılan baskılara rağmen tedavi edilmedi (mahkeme protestoları, avukat açıklamaları, konsolosluklar önünde eylemler gibi).

Hanbayat bunlardan dolayı felç kaldı. Ailesi, avukatları ve kamuoyu baskısı sonucu kendisine "hastaneye götürüyoruz" denilerek, Elazığ Askeri Hastanesi'nden alındı. 6-7 ay boyunca nerede olduğundan haber alınmadı. Çeşitli girişimler sonucu Diyarbakır Hapishanesi'nin işkencehanesinde bulundu. O yıllar Diyarbakır Hapishanesi'nin direniş dönemi idi. Direnişi dağıtmak amacıyla buradaki politik tutsaklar Eskişehir tabutluklarına taşındı. Buradaki hücre

Aydın HANBAYAT

tipi hapisanede mücadele, isyana dönüştü. Açlık grevinin otuzuncu gününde olan tüm direnişçiler çok kötü şartlarda ring araçlarında üst üste istiflenerek nakledildi. dergisinin genel yayın yönetmenliğini yaptı. proletarya partisinin 1981'de gerçekleştirdiği 2. Konferans'ı sonrası örgütlenen ilk gerilla birlikleri içerisinde yer aldı. Profesyonel ajan ve yerel despot, "Bakıl Ağa'yı" cezalandırma eyleminde yaralı olarak düşmana esir düştü. Zindanda boyun eğmeyen baş, durmayan yürek, susmayan sesi. Düşsüz bir sözde hayatın ölü mezarları ile arasına her zaman nitel ayırım çizgisi çekerek parıldayan devrimci savaş siperlerimizden biri olarak 1980'li yıllarda zindanda parti üyesi oldu. Zindandan çıktığında aynı ısrarla mücadeleye devam etti. Proletarya partisinin 1992'de gerçekleştirdiği Olağanüstü Parti Konferansı'nda MK üyeliğine seçildi. Sonra tekrar düşmana esir düşen Aydın yoldaş, Cafer yoldaşla birlikte proletarya partisinin Cezaevi Merkezi Örgütüldüğü'nün önderlerinden biri olarak devrimin zindandaki savaşçıların direniş siperlerinin örülmesinde büyük rol oynadı. 19 Aralık Kahramanlık Haftası'nın bizzat hem savaşçısı ve hem de önderlerinden biriydi. 19 Aralık sonrası şartlı salıverildi ve aktif mücadeleye dışarda devam etti. Ölüm öncü direnişini bitirmek amacıyla devletin geliştirdiği tahliye rüşvetini boşa çıkartmak için dışarda direnişe devam ederek yoldaşlarıyla birlikte Alibeyköy Direniş Evi mevzisini örgütledi.

Hanbayat yoldaşın öne çıkan özelliklerinden en belirgin olanı örgütlenme yeteneği idi. Attığı her adımda kararlılık, kendine güven ve devrime olan inanç kristalize bir şekilde kendini belli ediyordu. O'nun bu özelliğinin farkına sadece partisi değil, partisinin dışındaki pek çok kurum-kuruluş ve kişi de farkına varmıştı. Bundan dolayı çok geniş kitleler içerisinde saygınlığı ve iş yapabilirliği güçlü olan komünist bir kişilik olarak kendini her alanda ortaya koydu. Kısaca O tam bir pratik adamıydı. Bu yönüyle de devrimci kamuoyu içerisinde O'nun adını duymayan yoktur.

17'lerle ölümsüzleştirdiğinde MKP Merkez Komitesi Siyasi Büro üyesi ve parti Genel Sekreter Yardımcısıydı.

kutladılar. Taki Latin Amerika ve Asya da gelişen Maoist önderlikli devrim dalgalarının sesini duyana kadar. 90'lı yılların başında yükselen Peru halkının devrim yolunda ilerleyişi korkulu rüyaları oldu. Bu korkulu rüyadan uyanmak için, emperyalistler ve Peru'nun yerli usakları olanca güçlerini kullanarak Peru Komünist Partisi'nin önderi Başkan Gonzalo'yu esir aldılar. Bu esaret kısmi olarak devrimi geciktirse de ideolojinin sağlamlığı bu krizi aşmasını bildi. Zira Peru gerici rejim sözcülerinin, Gonzalo "teslim oldu" türünden bin bir çeşit yalan dolan ve entrikasına karşın Gonzalo 15 yıldır tutulduğu hücresinden çıkarılıp mahkemeye getirildiğinde, Mahkeme salonunu yoldaşlarıyla birlikte "Yaşasın Marksizm Leninizm Maoizm, Yaşasın Halk Savaşı" sloganlarıyla çınlatıp Peru halkına ve enternasyonal proletaryaya moral pompalamış; emperyalist ve gerici güçlere korku salmıştır.

Yine bir başka Maoist önderlikli parti olan NKP(M) (Nepal Komünist Partisi(Maoist)) devrimci halk savaşının son hamlesine ilerlemiş, Nepal'in üçte ikisine hakim olmuşken yine dünyanın gerici güçlerini emperyalistleri büyük bezeyanlara gark etmiştir. Emperyalist-kapitalist sistem Hindistan gerici sınıflarını kullanarak NKP(Maoist) önderlerine komplolar düzenleyerek, kendi yasalarını bile hiçe sayarak gözaltına almıştır. Yine Filipin Komünist Partisi önderliğinde gelişen devrim dalgası emperyalist-kapitalist dünyanın gerici güçlerini kara kara düşündürmektedir.

Görüldüğü üzere Maoist partilerin dünyanın her tarafında emperyalistlerin kabusu olmasında şaşılacak bir durum yok. gözyaşını iliklerinde hissedenden hiçbir insana hayat, "devrimi mi denedik olmadı" deme şansını tanımıyor. Tarih bas bas bağırıyor bizlere, "Olmadysa sonsuz kere deneyeceksin" onurlu her insanın görevidir bu. Güzel bir eylem onbin yılda sürse aynı tadı verir insana...

En büyük depremlerde bile yerli yerinde kalan binaları ayakta tutan hiç kuşku yok ki sağlam zemini ve bu sağlam zemini

Güle güle yoldaşlar Kavganız halkların emanetindedir...

17 Haziran 2005... Türkiye-Kuzey Kürdistan devrim tarihinin kara günler envanterine eklenen en son takvim yapıtaşı.

Bu ülke halklarının onur abidesi 17 komünist tarih boyu şanlı direnişlerin ve kanlı kıyımların mekanı olan Dersim'in Ovacık ilçesi Mercan Vadisi'nde faşist diktatörlüğün askeri güçlerince katledildi. Devrim adına verdikleri kavgada şehirde, zindanda, fabrikada, dağda bilümlü hayatın yeşerdiği her yerde sevgileriyle, aşklarıyla, direngenlikleriyle ve güzel günlere olan inançlarıyla halkın yüzü akı olmuş bu komünistler kavgalarını Türkiye-Kuzey Kürdistan halklarına emanet edip fiziken aramızdan ayrıldılar. Türkiye-Kuzey Kürdistan halklarının ve enternasyonal proletaryanın başı sağ olsun.

Katliam üzerine bir kaç söz

Yıllardır bölgede operasyon yürüten halka zulümde sınır tanımayan emperyalizmin uşağı faşist ordunun bu en son operasyonu, diğer operasyonlardan çok farklı bir muhteva arz etmektedir. Maoist ideolojiyle kuşanıp halk savaşı yoluyla devrime kilitlenmiş bir partinin bu topraklarda boy verip filizlenmiş olması itibarıyla, MKP'nin varlığının sadece ülke içindeki egemen güçler için değil, uluslararası emperyalist tekeller içinde bir karabasan olduğu su götürmez bir gerçektir. Zira sosyalizmden geriye dönüşlerin tamamlandığı 80'li yılların sonundan itibaren emperyalistler köpeksiz köyde değneksiz yürüyen bezirganın rahatlığı içinde kendi yeni düzenlerini inşaya koyuldular. "Tarihin sonu" diyerek de sahte ebedi zaferlerini

**Küçük burjuva yaşamdan
Komünist bilince uzanan yol
Okan ÜNSAL**

3 Ekim 1971 yılında Ankara'da doğdu. ODTÜ mezunu olan Okan Ünsal, babası polis komiseri olduğu için babasının mesleki durumundan kaynaklı ailesiyle birlikte çeşitli illere gitmek durumunda kaldı. Öğrenim döneminde devrimcilerle tanışan Ünsal yoldaş, yüksek öğrenimini tamamlamadan MLM ideolojiyi benimseyerek proletarya partisinin saflarında örgütlenip profesyonel mücadeleye başladı.

MKP'nin önder kadrolarından Okan Ünsal yoldaş komünist gençliğin devrim, komünizm mücadelesi içerisinde çelikleşerek parti önderliğindeki gençlik örgütünün içerisinde yer aldı. Bu faaliyetleri sürdürürken, 1994'te düşmana esir düştü. Safı, tereddütsüz direnenlerin yanındı. 1996 büyük Ölüm Orucu direnişinde yer aldı.

Ölüm Orucu direnişine önderlik edenlerden biriydi. Tüm gerici zincirleri parçalamış bilimsel bir serüvenciydi. Devrimin pratik görevlerinin yanında bir takım teorik sorunları da çözmek, O'nun mücadele anlayışının en belirgin özelliklerinden biriydi. Lenin yoldaşın "Devrimci teori olmadan, devrimci pratik olmaz" şiarından hareketle devrimci yaşamının büyük bir kısmını teorinin gelişimine adanmış, parti içerisindeki komünist bir aydın olarak ön plana çıktı.

O aynı zamanda entellektüelizmle komünist ideolojinin nasıl birbiriyle uyumlu halde yan yana kalabileceklerini dosta da düşmana da gösterdi. Ünsal yoldaş şehit düştüğünde MKP MK-SB üyesiydi.

Okan ÜNSAL

OKAN'A

Çok vakitsiz gittin be çoenk
Biliyorum "Ölümün vakti mi olur?" diyeceksin
Ama daha şimdiden
Ertelenmiş buluşmalarımız
Noktasız sohbetlerimiz gelip boğazıma
dügümlendi.
Gözlerindeki dostluğu
Karşılıklı ürettiğimiz
bize has yoldaşlığı özledim
Dişimi kanatarak öfkelenmek
Kar etseydi eğer
İnan ağzımda diş bırakmazdım
Ama ben dişlerimi de tırnaklarımı da
17 yerinden yara alan havuzu
Varetmek için koruyacağım.
Gidenlerin dişlerini gerçek kılmak
Kalanların borcudur
Dün gece rüyama
Ceviz yemekten dudaklarını boyamış
Esmer gülüşlü bir çocuk girdi
Ona söz verdim diye değil
İnsanlığa başka türlü yakışmaz diye
Ortalığı çakallara bırakmayacak
Okan'sızlık da 17'sizlik de
çektirmeyeceğiz

Mehmet Yeşiltepe

üzerine inşa edilen sağlam temeldir. Bu katliamın MKP açısından şiddetli bir sarsıntı olduğu aşikardır. Bu sarsıntıya karşın kavgamızın bekasına dair hiçbir kaygıya kapılmamış olmamız tamda MKP'nin üzerinde yükseldiği sağlam zemin ve temelle ilgilidir. Zeminimiz Türkiye-Kuzey Kürdistan halkları temelimizin ustası Kaypakkaya'dır.

Hiç kuşkusuz bu kayıp 1986 kayıbından daha ağır değildir. Onu nasıl aşmasını bildi ise proletarya partisi bunu da aşmasını bilecektir. 1996'da karşı devrimcilerin parti içinde yaratmaya çalıştığı kaosu yenmesini bilen bir parti, her türlü tehlikeyi de yenmesini bilecektir. Düşmanlarımız boşuna sevinmesinler, onların sevincini kursağında bırakmasını bilecektir Maoist bilimle ilerleyen gerilla...

Devrimin kendisi bilimsel bir eylemdir ve bilimin hiçbir durağında panik umutsuzluk koşullara teslim olmak yoktur. Devrimcilerin varoluş nedeni sömürücülerin halka reva gördükleri koyu kanlı karanlıktır. Öyle ise bu karanlığı şikayet etmektense, onu bertaraf edecek kavganın orta yerinde yer almaktır aslolan. O ünlü Çin atasözünü asla hatırdan çıkarmamak gerekiyor: Karanlıktan şikayet etme bir mum yak. İşte 17'ler zifiri karanlığın içinde pırıl pırıl aydınlıklar aşkına bedenlerini ateş topu yapma cüretini gösterdiler. karşı karşıyayız. Bu katliamla ilgili faşist diktatörlüğün propagandaları bir yana bundanda daha kötüsü İntemet üzerinde yapılan aslı astarı olmayan açıklamalarda aynı şekilde karşı devrimin propagandalarına hizmet eder niteliktedir. Operasyondan hemen sonra sorumsuz ne oldukları belli olmayan kişiler MKP ve onun yan kurumları adını kullanarak internet üzerinden katliamlarla ilgili açıklamalara girişmiş olduklar gözlemlendi. Ki pek çok kişi bu internet üzerinden yapılan mesnetsiz açıklamaları dikkate almakta buda ayrı bir moral bozukluğuna yol açmaktadır. Kuşkusuz ne adına yapılırsa yapılsın bu spekülafif açıklamaların karşı devrim cephesine hizmet ettiği akıldan çıkarılmamalıdır.

Karşı-devrimci propagandanın boyutu ne kadar kapsamlı olursa olsun komünistler bu propogandaya karşı gerekli tavrı

**Halk Savaşı'nda ısrarın adı
Ali Rıza Sabur**

MKP'nin önder kadrolarından ve Halk Kurtuluş Ordusu'nun komutanlarından Ali Rıza Sabur, Dersim'in Ovacık ilçesi, Büyükköy'de 1959 yılında doğdu. Devrimci düşünceyle lise yıllarında tanıştı. Ovacık Lisesi'ni bitirdikten sonra İstanbul'a geldi. 1981 yılına kadar İstanbul'da çeşitli fabrikalarda proletarya partisinin sempatizanı olarak çalıştı. Partisinin İstanbul'daki birçok eyleminde yer aldı. İstanbul Avcılar'da yapılan bir operasyonda gözaltına alındı.

Dört yıl Metris, Davutpaşa ve Alemdağ hapisanelerinde tusak kaldı. Hapishaneden çıktıktan sonra yeniden bağ kurarak faaliyetini bir süre daha İstanbul'da sürdürdü.

Kandıra Alay baskını sonrası yürütülen operasyonlardan kaynaklı olarak Yunanistan'a gitti. Yunanistan'da bir süre kalan Sabur 1989 yılında katıldığı gerilla birliklerinde faaliyetlerini devam ettirdi. 1996 Kongre Hazırlık Konferansı'nda Parti Merkez Komitesi'ne seçildi.

Kardelen Hareketinde Soruşturma Komisyonunda yer aldı. Karşı Devrimci Hücreni'nin ortaya çıkartılmasında ve sorgulanmasında önemli görevler üstlendi.

Bir dönem Karadeniz Bölge Komitesi Sekreterliği'ni yürüttü. 1999 Parti Merkezi Konferansı'nda MK üyeliğine yeniden seçildi. Dersim bölgesinde gerilla faaliyetlerinin siyasi komiser ve komutanlarından biri olarak ısrarla Halk Savaşı'nın bayrağını yükseltti. Parti I. Kongresi'nde seçildiği MK görevini önce Dersim, sonra Erzincan Bölge Komitesi Sekreteri olarak icra ederken 17'lerle birlikte ölümsüzleşti.

Ali Rıza SABUR

Bırakın Yakınmayı
Olan oldu yoldaşlar
Yeniden dizin safları
Yarın yine kavga var

Bayraklar elden ele
Türküler dilden dile
İnançla bilinçle kinle
Yürü zulmün üstüne

Aramızda yer yoktur
Gözyaşı dökenlere
Gözyaşı bozar safları
Gem vurur dövüşene

Korkmayın yenilgiden
Susturun şu yıldıyı
Körükleyin kıvılcımı
Hazırlayın yangını

Duracak zaman değil
Durmamın ey yoldaşlar
Bir kavga başlatalım ki
Göklere deysin başlar

Zora zor kana kan
Başka yol yoktur inan
Ancak böyle kurtulacak
Özgür olacak insan

Garip Şahin

ve davranışı gösterdiklerinde propogandaların etkisinin tuzla buz olduğunu tarih bizlere defalarca kez göstermiştir. MKP'nin önceli olan TKP(ML)'nin tarihi de aynı zamanda bu tarz karşı devrimci propogandaların boşa çıkarılması tarihidir. Kaypakkaya'nın kurduğu TKP(ML), daha henüz bir embiriyon halindeyken dahi önderlerinin katledilmeleri, esir düşmelerine rağmen gelişimini durdurmamış ve bu topraklar üzerinde kök salmış, büyümüş, serpilmiştir. Bugünde, MKP üyeleriyle sempatizanıyla taraftarıyla bu propogandayı bertaraf etme gücüne her zamankinden daha fazla sahiptir.

Haklı olanların teslimiyet ve umutsuzluğa kapılma hakları yoktur

Herşeye rağmen karşı devrimci propagandanın etkisi altında yenilgi edebiyatı yapanlara şunu söyleyebiliriz: Kan emici bir avuç zümrenin mutluluğu için zulmün, acının yoksulluğun cenneti haline getirilmiş bu topraklarda bu zulüm acı ve gözyaşımlarında hissedilen hiçbir insana hayat, "devrimi mi denedik olmadı" deme şansını tanımıyor. Tarih bas bas bağırtıyor bizlere, "Olmadıysa sonsuz kere deneyeceksin" onurlu her insanın görevidir bu. Güzel bir eylem onbin yılda sürse aynı tadı verir insana...

En büyük depremlerde bile yerli yerinde kalan binaları ayakta tutan hiç kuşku yok ki sağlam zemini ve bu sağlam zemin üzerine inşa edilen sağlam temeldir. Bu katliamın MKP açısından şiddetli bir sarsıntı olduğu aşikardır. Bu sarsıntıya karşın kavgamızın bekasına dair hiçbir kaygıya kapılmamış olmamız tamda MKP'nin üzerinde yükseldiği sağlam zemin ve temelle ilgilidir. Zeminimiz Türkiye-Kuzey Kürdistan halkları temelimizin ustası Kaypakkaya'dır.

Hiç kuşkusuz bu kayıp 1986 kayıbından daha ağır değildir. Onu nasıl aşmasını bildi ise proletarya partisi bunu da aşmasını bilecektir. 1996'da karşı devrimcilerin parti içinde yaratmaya çalıştığı kaosu yenmesini bilen bir parti, her türlü tehlikeyi de yenmesini bilecektir. Düşmanlarımız boşuna sevinmesinler, onların sevincini kursağında bırakmasını bilecektir Maoist bilimle ilerleyen gerilla...

Dersim'in güleç yüzlü komutanı Alaattin ATAŞ

1961 Dersim'in Hozat İlçesi, Boydaş Köyü doğumlu olan Alaattin Ataş yoldaş lise yıllarında iken proletarya partisiyle tanıştı. 1970'li yıllardan itibaren parti saflarında şehirlerde faaliyet yürüten yoldaş, 1984 yılında gerilla birliklerine katıldı. Proletarya Partisinin gerçekleştirdiği 3. Konferans çalışmalarını sürecinde parti üyesi oldu. 1987 3. Konferansı'nda parti MK üyeliğine seçildi. O dönemin Kürdistan Bölge Komitesi Sekreterliği görevini yürüttü. Komutan ŞERİF olarak bu dönem alandaki gerilla savaşına önderlik etti. 1993 kışında aralarında Ökkeş Karaoğlu'nun da bulunduğu Yel Dağı'ndaki, düşmanın barınağa yönelik operasyonunda gerilla komuta konseyinde bulunuyordu. Bilindiği gibi bu büyük yürüyüşte 6 şehit, 30'a yakın gazi durumuyla karşı karşıya kaldı. Şerif yoldaş, bunlar arasındaydı.

1993'te partisi tarafından Yurtdışına çıkarıldı. 1994'te tekrar güçlendirme temelinde Merkez Komitesi'ne alındı ve Yurtdışı Bürosu Sekreterlik görevini 2002 yılına kadar sürdürdü. 2002 Eylül 1. Kongre sonrası Siyasi Büro Merkezi Yazı Kurulu üyeliğine atandı. Kitleler içerisinde yumaşık huyluluğu ve güler yüzlülüğüyle tanınan yoldaş, bu özelliklerini örgütlenme alanında ustaca kullanarak kitlelerin güvenini kazanmış birleştirici biriydi.

17'lerle birlikte Dersim'de şehit düşen Alaattin ATAŞ, MKP 2. Kongre delegesiydi.

Alaattin ATAŞ

Bir yaz sıcakında

Aris'le buluşurken,
Dosta yarasını tuttu,
En derin içtenlikle,
Gülerek söze girdi.
Ve sonradan,
Bak dedi,
Yara hastalık felan derken,
Ekledi gülerekten söze,
Kırvem,
Bunlar vız gelir bize vız,
Bizde,
Umutsuzluğa yer yok,
Ezer geçerim onları.
Tekrar ekledi gülerekten,
Biz,
Hastalığı ezecek kadar güçlüyüz,
O bizden korktuğu için vardır.
O anda,
Ve en içtenliğimle,
Bırakım kırvem şirim.
Uzaklaşım o yaz sıcakından,
Belkide bir daha görüşmemecesine.
Hüznümü gizlerken,
Onu düşündüm,
Gülümseyerek dost elini uzatırken.
Kaldığım yerden uzaklaşırken,
Ve belkide,
Bir daha görüşmemecesine,
O yaz sıcakında,
Sonradan haber geldi,
17'ler düşmüş diye.
Haziran kucaklaşırken onlarla,
Munzur sallanıyordu beşik gibi,
Kert Dağı dökülüyordu boylu boyuna,
17'ler düştüğü haberinde.
Ve haykırdılar hep birlikte,
Bu yaşam bir köle ise,
Var olup onu yaşamak ise,
Onanı korumak bize düşsün,
Düşüğümüz yerde.

A. Can Ataş / Haziran 2005

Devrimin kendisi bilimsel bir eylemdir ve bilimin hiçbir durağında panik umutsuzluk koşullara teslim olmak yoktur. Devrimcilerin varoluş nedeni sömürücülerin halka reva gördükleri koyu kanlı karanlıktır. Öyle ise bu karanlığı şikayet etmekten, onu bertaraf edecek kavranın orta yerinde yer almaktır asıl olan. O ünlü Çin atasözünü asla hatırdan çıkarmamak gerekiyor: Karanlıktan şikayet etme bir mum yak. İşte 17'ler zifiri karanlığın içinde pırl pırl aydınlıklar aşkına bedenlerini ateş topu yapma cüretini gösterdiler.

Katliamın dili neyi anlatıyor

Dersim-Ovacık katliamı: Faşist diktatörlüğün bu ülkenin komünistlerinden, devrimcilerinden nasıl korktuğunun dışı varamadur. Zira gerek operasyonun icra edilmiş biçimi, gerekse de katliam sırasında komünistlerin cansız bedenlerine yapılan vahşi işkence, bu işkenceci cellatların nasıl bir halleti ruhiyeye sahip olduklarını gösteriyor.

Bu operasyonu kara kuvvetleri komutanının bizzat Erzincan'dan yönetmesi, hakim sınıflar için Maoistlerin nasıl bir tehlike yarattığını da göstermektedir. Komünistlerin azmi, kararlılığı, yoldaş Kaypakkaya'nın kazıl güzergahı ve Maoizme olan bağlılığı, devrimi gerçekleştirmeye maktetirdir.

Faşist diktatörlüğün sözcüsel komandada olan burjuva medyanın katliamı aktarma ve yorumlama biçimi bu ilke topraklarında zülme karşı direnen tüm güçlere korku ve gözdağı vermek amacıyla yöneliktir.

Burjuva medyanın koparttığı yaygara yeni değildir. 80 yıldır bu propagandayı her isyanda, olayda usanmadan kullanmaktadır.

Siper yoldaşlığı ve devrimci dayanışma

Türkiye-Kuzey Kürdistan Devrimci ve Komünist Hareketi, son yıllarda özellikle de Ölüm Oruçları süreci ile birlikte

Zindanlarda eğilmeyen baş Cemal ÇAKMAK

1966 yılında Erzincan, Refahiye'de yoksul bir köylü çocuğu olarak dünyaya geldi. Ailesi o küçük yaşlarda iken önce kısa bir süreliğine Ankara, oradan da İstanbul'a göç etti.

1988 yıllarında bir süreliğine legal partilerde siyasi faaliyet yürüten Cemal Çakmak yoldaş aynı yıl içerisinde MLM ideolojisiyle tanışarak vakit kaybetmeden komünist partisi saflarında yer aldı.

"Bir Dersim yetmez, Hedef Bin Dersim Yarattık" şiarıyla uzun zamandır uğraş verdiği ve hedef koyduğu yeni alanlar yaratma anlayışıyla partinin ilk Doğu Karadeniz Gerilla Birliği'nde ön saflarda yer aldı. Birlik bölgeden çekilene kadar orada kaldı, daha sonra İstanbul'a döndü. 1992'de tekrar aynı bölgeye çıkan birliğe katıldı.

1992 Geçici Birleşik Merkez Komitesi döneminde, o dönemin Askeri Komisyon Sekreteri olan İsmail Bulut yoldaş önderliğindeki gerilla birliğinde yer aldı. Karadeniz-Artvin kırsalında düşmanla girilen çatışmada yaralı olarak esir düştü.

Burada bir gözünü kaybetti. Ağır yaralı Yaralı olduğu halde 15 gün kadar gözaltında kalarak, yoğun işkencelerden geçirildi. Daha sonra tutuklanarak önce Ankara Ulucanlar, oradan Nevşehir Hapishanesi'ne götürüldü. 1993 Nevşehir firarından sonra Yozgat Hapishanesi'ne götürüldü. Orada uzun süre yürüttüğü açlık greviden sonra tekrar Ulucanlar Hapishanesi'ne getirildi. Hapishane yaşamı süreli, süresiz olmak üzere onlarca açlık grevi ve ölüm oruçları ile geçti. Gittiği her hapishanede düşmanın hedefi durumuna geldi. Yaşamında yoldaşları ile olan ilişkileri, diğer siyasetlerle olan ilişkileri, sevgisi, seviyesi, konuştuğu-yaptığı her şeyi süzgeçten geçirerek, nakış nakış işleyerek çevresindekilere benimsetmesi, kazanmacı kişiliği herkes tarafından örnek alındı. Sadece kendi yoldaşları değil, bütün devrimciler, siper yoldaşları onu çok sevdi, saydı. O devrimci kamuoyu tarafından efsaneleştiğiçe, düşman katlanamaz, tahammül

Cemal ÇAKMAK

tertiplendi, fakat her seferinde Ulucanlar'daki direnişçiler tarafından boşa çıkarıldı. Önce sevk kararları, sonra hastaneye götürüleceği diyerek kaçırmaya çalışmaları vb. oyunlar da sonuç vermedikçe, uzun süredir tezgahlanan hapishane operasyonu sıradan ve suni sebepler gerekçe gösterilerek hayata geçirildi. Operasyonda adı birkaç siper yoldaşı ile birlikte megafonla hapishanenin dört bir tarafında yankılanıyordu: "Kör Cemal'i ayırın", "O'nu buraya getirin."

Operasyonda vücudunun çeşitli yerlerinden kurşun yaraları aldı. Kanlı hamamda saatlerce süren işkencelere maruz kaldı. Vücudunun her yerine neşterle kesikler atıldı. Operasyon sonrası alelacele Yozgat'a, cenazesi ailesine verilmek üzere yollandı. Yaşadığının farkına sonradan vardı. Yaraları önce Yozgat Hapishanesi'nde sarıldı. Daha sonra hastaneye gönderilerek, yaraları dikildi. Daha sonra Burdur Hapishanesi'ne gönderildi. Orada vücudundaki kurşunlardan ancak biri alınabildi. Kısa bir süre sonra Burdur operasyonu yaşandı. Oradan vücudunu aldığı yeni kırık ve darbelerle Bursa Hapishanesi'ne götürüldü. 19 Aralık 2000 katliamında Edirne F tipi Hapishanesi'ne götürüldü. 2002 yılında sağlık sorunlarından ötürü tahliye edildi. Kısa bir süre tedavi gördükten sonra yeniden faaliyet yürütmeye başladı.

O, dünya devrim tarihine altın harflerle yazılmış örnek bir devrimci, komünist bir önderdir.

direnişlerinin meşalelerinden biriydi. Onu Ulucanlar Hapishanesi'ndeki direnişleriyle düşman da, halkımız da çok iyi bilir. 19 Aralık şanlı direnişini onu çok iyi bilir. Bu süreçte parti üyesi olarak kahramanca bir duruş sergiledi. Bombalarla dağılan gözleri ve bedeni ideolojisinden aldığı güçle düşman mevzilerini vuran bir ateş topuydu. 1996 şanlı ölüm orucu direnişinin yiğit önder savaşçılarından biriydi.

17'lerle birlikte ölümsüzleştiğinde MKP Siyasi Büro Merkezi Yazı Kurulu üyesi ve 2. Kongre delegesiydi.

gösterdiği dayanışma ve siper yoldaşlığı, bu katliam özümlünde en üst boyutta kendini ifade etmiş ve halklarımıza bu dayanışma ve siper yoldaşlığı moral kaynağı olmuştur. Umamız ki bu dayanışma ve siper yoldaşlığı bundan sonrada devam edecektir. Ki bu konuda bir kuşkuymuzda yoktur. Zira Türkiye-Kuzey Kürdistan komünist ve devrimci hareketinin yeterli deneyim tecrübe ve birikime sahip olduğu nesnel bir gerçekliktir.

Gazi Mahallesinde kızıl karanfillerimiz için yoldaşlarımız ve siper yoldaşlarımızla yaptığımız uğurlama töreninde Gazi halkının ve devrimci dostlarımızın göstermiş olduğu dayanışma, Dersim merkezde, Ankara, İzmir, Muş ve Hozat'taki uğurlamalarda halklarımızın göstermiş olduğu direngenlik faşist diktatörlüğün zafer naralarını kursağında bırakmıştır.

Bu siper yoldaşlığı ve devrimci dayanışma MKP şehitleri ile sınırlı kalmamalı, bundan sonraki toplumsal ve sınıfsal mücadeleyi diğer alanlarında da pekiştirmelidir. Bu örnek dayanışma halka umut verirken, sınıf düşmanlarımızı korku salmaktadır. Avuçları içindeki cennetin hergün biraz daha kayıp gittiğini görmekteyiz. Onların sahte cenetlerini bu siper yoldaşlığı ve devrimci dayanışma eninde sonunda yıkacaktır.

Devrimci Sorumluluk ve Görevlerimiz!

Gün; bu operasyonda verilen kayıpların tartışılması değişik sonuçlar çıkarılması, ya da üzerinde spekülasyonlar yapma günü değildir. Elbette ki MKP bu operasyonun bütün sonuçlarını, nedenlerini ve çıkarılması gereken dersin ne olduğunu ortaya koyacak ve emekçi halkımızla paylaşacaktır.

Hiç kuşkusuz 17 Kızıl karanfilin kaybı sınıf mücadelesi ve MKP açısından yeri kolay kolay doldurulmayacaktır. Elbet de bu kayıpları yerinin doldurulması konusunda karamsar değiliz. Ancak umutların sadece keskin sol söylemlerle besleneceğine inanacak kadar saf da değiliz. Bu açıdan bizi bundan sonra çok daha ağır ve zor görevlerin beklediğini asla gözardı etmiyoruz.

Kampüsten Yel Dağına uzanan serüven Ökkeş KARAOĞLU

06.12.1970 G.Antep İslahiye doğumlu olan Ökkeş yoldaş öğrenimine 1977 yılında İslahiye Cumhuriyet İlkokulu'nda başlamış ve 1982 yılında İslahiye Ortaokulu'nda ortaöğrenimine başlamıştır. 1983 yılında orta 2. sınıfı Urfa Ceylanpınar'da ablasının yanında okudu. Ortaokulu İslahiye Ortaokulu'nda tamamladıktan sonra lise öğrenimine 1985 yılında İslahiye Lisesi'nde devam etti. 1987-88 yıllarında Adana Doruk Dersanesi'ne gitti. Aynı yıl Bursa Uludağ Üniversitesi İİBF Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkileri bölümünü kazandı. Üniversite 3. sınıftayken okuldaki siyasi faaliyetleri nedeniyle tutuklanıp İstanbul Bayrampaşa Hapishanesi'nde 3 ay yattı. Hapishaneden çıktıktan sonra 1 ay okuluna devam etti...

Bursa Üniversitesi gençlik faaliyetinden bir grup yoldaşıyla Dersim gerilla bölgesinde gerillaya katıldı. 1992 yılında parti üyesi oldu. Yel Dağı yürüyüşündeki gaziler içerisindeydi. Partisi tarafından yurtdışına çıkarıldı. 1994'te Yurtdışı Bürosu'na atandı. 1995'te tekrar ülkeye döndü ve düşmana esir düştü. 1996 ve 2000 şanlı ölüm orucu direnişinin militanlarından biriydi. Eylül 2002'de MKP'nin gerçekleştirdiği 1. Kongre sonrası yeniden parti üyesi olarak Marmara Bölgesi'nde görev aldı. Marmara Bölgesi'nin toparlanmasında önemli bir rol oynadı. Komünizm davasında yoldaşlarıyla aynı beden ve yürek olarak Halk Savaşı'nı yükseltmeye çağırarak ölümsüzleştirdiğinde MKP 2. Kongre delegesiydi.

Ökkeş KARAOĞLU

YEL DAĞI DESTANI

1.
Zemherinin en zorlu ayında,
kırkyedi candık Yel Dağı'nda.
Kökleri toprakta,
gözleri paslanmaya yüz tutmuş toprakta,
kırkyedi can,
kırkyedi partizanlık,
Doksanıç Ocak'ında,
bahara gebe dağların
lanet okunuşu kışında,
öfkemiz dorukta,
bilincimiz kızıl bir ufukta,
kırkyedi can,
kırkyedi partizan
hain bir kuşatmadaydık,
Lakin;
Pütümür'den uzanıp,
Pulur'a varmakta,
ve böylece kuşatmayı yarmakta
kararıydık.
Çünkü biz partizandık.

2.
Düştük yollara,
verdik dağlara.
Vardığımızda Birman'a
iç can vermişlik
düşmana dost;
dosta düşman
işbirliği karlara.

3.
Birincisi Zeki Peker.
Sanki yine halayın başına geçmiş
Govend çeker.
Ya da kim bilir,
özü bedenine sakalmış
tek kurşana inat,
çoğulu bir türkü söyler.

4.
İkincisi;
Erkan Fener.
Kara karışan bedeni,
her bahar su olup
nehirlere akar.
Ve Manzura,
ve Mercanca,
ve Yeşilirmak,
ve Kızıllırmak,
ve Asi,
ve Dicle,
ve Fıratca;
yani sevda yüklü partizanca... (Ökkeş Karaoğlu)

Tüm MKP aktivistleri yaraların sarılması ve sınıf mücadelesine eskisinden daha kararlı atılmanın kaçınılmaz olduğu bilincindedirler. Kendi öz gücüne ve ideolojisine güvenmekle birlikte, yaraların sarılması ve asli olan sorumluluğu gereği gerilla savaşını yükseltmesinin ancak devrimci demokrat ve ilerici halkımızın desteği ile olacağını da gözardı etmemektedir.

Bu bağlamda devrim düşü olan her insan, 17 kızıl karanfilin operasyona neden olan öznel eksiklik ve hataları üzerine kafa yorma yerine sınıf mücadelesine nasıl daha aktif destek vereceğini düşünmeli ve Türkiye-Kuzey Kürdistan Devrimine her türlü desteği vermelidir.

Türkiye-Kuzey Kürdistan devrimci hareketi, sınıf düşmanlarına karşı direngenliğini, mücadelecilik ruhanını her alanda sergilemeli ve her hareket kendi politikası doğrultusunda kavgasını yükseltmelidir. Küçük parçalara bölünme yerine; birleşebileceği güçlerle birleşmelidir. Maoist güçlerinin önünde duran birlik sorunu bugün daha da anlam kazanmıştır.

Mercan Şehitleri Ölümsüzdür!

Devrim ve Komünizm Şehitleri Ölümsüzdür!

Yaşasın Halk Savaşı!

Canımız Halk Savaşına Feda Olsun!

Birlik Mücadele Zafer!

Yaşasın Devrimci Dayanışma ve Siper Yoldaşlığı!

Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi!

Devrimci Demokrasi

Proletar kadının bayrak koşucusu Berna SAYGILI ÜNSAL

21 Ağustos 1971 Aydın Germencik doğumlu olan Berna yoldaş, ilkokulu Kırıkkale, ortaokulu Ankara'da bitirdi ve 1994'te ODTÜ'den mezun oldu. Ailesinin ekonomik durumu iyi ve babasının kaymakam olmasına karşın MLM ideolojiyi benimseyen Berna yoldaş, MKP MK-SB üyesi Okan yoldaşla aynı mücadele siperlerinde, öğrencilik yıllarında partiyle tanışarak gençlik içerisinde örgütlü faaliyet yürüttü.

O "kadınlar katılmadan devrim olmaz" bilincin taşıyıcı, savunucusu ve deyim yerinde ise 100 metre koşucusu en önünde cüretle koştu. "Devrim olmadan kadın kurtulamaz" bilimsel bilimin ışığında yılmadan çalışmalarını sürdürdü. Gerek yazdığı yazılar ve yaptığı teorik çalışmalar ve gerekse de pratikte sergilediği duruşuyla bunu en somut biçimde ortaya koydu.

Önceleri üniversite gençliğinin devrimci mücadelesinin bir militanıydı. Bu mücadeleyi komünist partisi önderliğindeki gençlik örgütüyle birleştirme çabası içinde oldu. Düşmana 1994'te esir düştü. 2000 ölüm orucu direnişi savaşçısıydı. Hapishaneden çıktıktan sonra parti tarafından yurtdışına çıkarıldı. MKP'nin 1. Kongre'si sonrası parti üyesi oldu ve Yurtdışı Bürosu'nda görevlendirildi. Dünya Halkları Direniş Hareketi ve Demokratik Kadın Hareketi'nin inşasına önemli katkılarda bulundu. MKP 2. Kongre yurtdışı delegesi olarak 17'lerle birlikte ölümsüzleşti.

Berna ÜNSAL

SONSUZLUĞA YİĞİTLER

17'lerin anısına

şafak sökerken
geceye türkü söyleyerek
savurdu bedenini
onyedi barikat çiçeği
kimi yalın gibi yürüten
puslu kentlere
kimi kar gibi tozan
eflatun dağların doruklarında

dizelere değdi yanık kanatları
unutmayacak onları tarih
toprağın yağmur tadını
unutmadığı gibi
her sabah bir zambak
açacak Munzur'da

Kenan ilinde Yusuf
Nil'in hırçın kollarında Musa
ve bir demet gerilla
Nepal'de, Dersim'de, Nijerya'da

elma çiçeklerini
talan ettiğinde paletler
hayırcaklar hep bir ağızdan:
yüzünüz güneşten bir damla şimdi
sesiniz kayalara çarpan sıcak
rüzgarda
yaşasın acıların kardeşliği, yigitler
yaşasın yamaçlardan bize el
sallayan sonsuzluk.

kan tadında bir ülkesiniz şimdi
damarlarımızda...

Ruhan Mavruk

Tepkiler-Yorumlar

DEVLET TUNCELİ'DE 17 DEVRİMCİYİ KATLETTİ

Tunceli'nin Ovacık ilçesine üç gündür bombalar yağıyor, devrimciler katlediliyor. Şu ana kadar 17 MKP'li devrimcinin öldüğü operasyon hala devam ediyor. Yaşanan ölümlere her an yenileri eklenebilir.

Devlet, Tunceli'de toplu bir katliam yapmıştır. Kendi yasalarını dahi çiğneyerek, sadece devrimci oldukları için onlara insan bombaları, kurşunlarla katletmiştir.

Bu ülkede hukuk olmadığının en son örneğidir yaşanan katliam.

Devrimcilerin bu ülke topraklarında varlığı ve mücadelesi demokratikleşme masallarının görünürde bile olsa sürdürülmesinin önüne geçebilir. Devrimci düşünceleri yok etmek için her türlü ezme, yok etme politikasını pervasızca hayata geçiriyor.

AB demokrasisinin Türkiye'deki hukuk dışı uygulamaların, adaletsizliğin üzerini örtmeye yetmeyeceği bir kez daha açığa çıkmıştır. Gözaltına alınan 3 devrimcinin akıbeti hala belli değildir. Devlet katletme "özgürlüğü"nü sonuna kadar kullanmaktadır.

Hapishanelerde tecrit, dışarıda kurşun ve bomba kuşatmasıyla devrimci düşünceler yok edilmek isteniyor. Ülkemiz devrimcilerinin her koşul altında direnme; devrimci düşüncelerine, inançlarına sahip çıkma geleneği güçlüdür.

Hiçbir güç bu ülke topraklarından vatansızları, devrimcileri ve devrimci düşüncüyü söküp atmaya başaramayacaktır.

Halklarımızın sevgilisi Adanmışlığın Adı: Taylan YILDIZ

Aslen Dersim-Mazgirt'li olan Taylan Yıldız yoldaş 5 Aralık 1977 tarihinde Ankara'da doğdu. Çocukluğunun ilk yılları Dersim'de geçti. Liseyi Bursa'da okudu. Hareketli, neşeli ve güleryüzlü bir çocuktur. Küçük yaşlardayken babası Hüseyin Yıldız, siyasi tutsak olarak hapishaneye girdi ve sekiz yıl tutuklu kaldı.

6 yaşındayken Bursa Hapishanesi'nde tanışmak için görüşüne gittiği Mustafa Kaya yoldaş ile tanışması, onun örgütlü yaşamla ve bilinçle buluşmasına neden oldu.

1994 şubat ayında Dersim Mazgirt'te gerçekleşen Kirzi çatışmasında şehit düşenler arasında babasının olduğu yönünde çıkan haber üzerine Taylan yoldaşın çıktığı yolculuk, onda derin izler bıraktı. Şehit düşen yoldaşlar arasında babasının olmaması bu etkiyi azaltmadı ve Bursa'ya döndüğünde mücadele konusunda daha kararlı ve ısrarcıydı artık. Yılında Bursa'da yedi arkadaşıyla birlikte çeşitli bankamatikleri bombaladı ve polis otosuna molotof kokteylli saldırı düzenlediği gerekçesiyle evine baskın düzenlenerek gözaltına alındı ve tutuklandı.

Taylan YILDIZ

Özellikle mücadelenin zorlaştığı ve hapishanelerde örgütlü kalabilme mücadelesinin yükseldiği dönemde, 96 yılında politik tutsakların örgütlü duruşunu engellemek amacıyla gerçekleştirilmeye çalışılan F Tipi Projesine karşı yürütülen ölüm orucu direnişinde yer alması, yaşananların pratiği ışığında örgütsel yapısını ve donanımını geliştirmesi, Taylan yoldaşın nitelikli bir kadroya dönüşmesinde en büyük etkiyi oluşturdu.

Sağlam bir karakterin üzerine oturan devrimci kişiliğinde en dikkat çeken yönü, halkçılığı idi. Gittiği her yerde ve iletişim kurduğu herkeste saygı uyandıran ve halk tarafından çok sevilen Taylan yoldaş, sevecenliği, inanılmaz sabrı, dinginliği, gözlerindeki ışıltı ve en zor zamanlarda dahi yitmediği güler yüzüyle, saflığını yitirmeyen parlak zekasıyla bir çok insanı derinden etkiledi ve örgütledi.

Yaşarken örgütledi, gidişindeki görkem ve cesaretle örgütlemeye devam edecek.

O, hapishanelerde yoldaşlarıyla aynı siperlerde düşmana karşı direniş bayrağıydı. 1996 ölüm orucu direnişinde yer aldı. 2000 ölüm orucu muharebelerinde bir gözünü kaybetti. Marmara bölge faaliyetlerinin toparlanmasında önemli bir rol oynadı. Maoist partinin bilinçli genç bir üyesiydi. Bilinçli bir gelecek çağrısıydı. 17'lerle ölümsüzleştğinde MKP 2. Kongre delegesiydi.

Devlet bu katliamın hesabını vermemelidir. Gözaltına alınanların akıbeti açıklanmalıdır.

DEVİRİM ŞEHİTLERİ ÖLÜMSÜZDÜR!
19 Haziran 2005 İSTANBUL HÖC TEMSİLCİLİĞİ

Ordu güçleri tarafından Dersim'de ve diğer bölge illerinde gerçekleştirilen askeri operasyonlar ciddi bir katliam düzeyine gelmiştir. Son olarak Dersim bölgesinde sürdürülen operasyonlar sonucu, 17 MKP gerillasının katledildiğini öğrenmiş bulunuyoruz. Alınan bilgilere göre operasyonların hala devam ettiği bölgede 3 gerilla da sağ olarak yakalanmıştır. Bölgede katliamcı askeri birlikler tarafından bir süre avı başlatılmış durumda.

Dağı, taşı, ormanları bombalayan, yakan, mezraları, köyleri ve halkı kuşatıp baskı ve sürgünlere uğratan operasyonlar artık bir insanlık trajedisi yaratmaktadır. Sağ ya da ölü yakalanan gerillaların işkenceye uğramış, kulağı kesilmiş, beyni çıkarılmış görüntüleri mevcut iktidar anlayışının barbarlık ve utanç görüntüleri olarak tarihin belleğine kazındığı bilinmektedir. Dersim'deki operasyonlarda katledilen gerillaların cenazelerini sahiplenen aileler operasyon bölgesine gitmek için yola çıkmıştır. Katliamcı askeri birlikler ise gerilla cenazelerinin sahiplenilmesini ve katliamı gizlemek için atelacele cenazeleri gömmek istemektedir.

Bugün Dersim'de katliam ve yargısız infaz biçiminde sürdürülen operasyonlar ve Kürdistan'daki tüm operasyonlara derhal son verilsin. Haklı mücadeleleri, kan, katliam ve gözyaşı ile boğmaya çalışanlar, ezilen halkların birleşik mücadelesi karşısında yanıldıklarını anlayacaklardır.

EZİLENLERİN SOSYALİST PLATFORMU (ESP)

Ben kadını, devrim doğururum Gülnaz YILDIZ

1980 yılında Tunceli/Hozat Zankirek köyünde doğdu. Daha sonra babasının mesleğinden dolayı ailece Manisa'ya yerleştiler. Anadolu Öğretmen Lisesinde yatılı olarak okuduğu yıllarda ve sonrasında yaz tatilini ailesinin yanında tarlada tütün toplayarak geçiren Gülnaz Yıldız yoldaş, çevresinde yaşanan her türlü soruna karşı duyarlı bir kişiydi. Özverisi, fedakarlığı, mücadeleyi ve yoldaşlarını yoğun bir şekilde sahiplenme duygusu onun en belirgin özelliklerindendi. Kendi mücadelesini yürütürken bununla da yetinmeyip çevresindeki insanlara da sosyalist bilinci taşıyarak onları örgütlemeyi görev bilirdi.

1998 yılında Trakya Üniversitesi Eğitim Fakültesi İngilizce Öğretmenliğini kazandı. Aynı yıl üniversitede Partizan Gençlik ile tanışarak bu alanda mücadeleye katıldı. 16 Mart 1999'da Edirne siyasi polisinin gerçekleştirdiği "örgüt operasyonu"nda gözaltına alındı. 4 gün gözaltında kalarak mahkeme tarafından serbest bırakıldı. Devrimci öğrenci gençlik hareketi içerisinde mücadeleye aktif bir şekilde devam etti. Trakya Üniversitesinde gelişen

Gülnaz YILDIZ

devrimci öğrenci muhalefetini bastırma amaçlı açılan soruşturmalarda sonucunda değişik zamanlarda okuldan uzaklaştırma cezaları aldı. 20 Ekim 2000'de başlatılan ölüm orucu direniş döneminde de okulda yapılan eylemlere aktif olarak katıldığı için yine okuldan 1 dönem uzaklaştırma aldı. Bu süre içerisinde ailesinin yanına dönmektense F Tipi'ne nakledilen komünist-devrimci tutsakların aileleriyle ilgilenmeyi, onların yanında olmayı tercih eden Yıldız yoldaş, kadınlar olmadan devrim olmaz devrim olmadan kadınlar kurtulmaz stratejik siyasetle 2002 yılında kurtuluş mücadelesinin şah damarı olan gerillaya katılarak mücadelesini sürdürdü. Bulunduğu gerilla bölgesi ve gerilla birliği içerisinde kısa sürede gelişme kaydeden yoldaş, parti üyesi ve bulunduğu birlikte komutan yardımcısıydı.

İçişleri Bakanı ve Adalet Bakanı'na Açık Çağrı

Tunceli'de Operasyon Adıyla Yapılanlar Katliamdır

Tunceli'de bir günde Maoist Komünist Partisi (MKP) üyesi oldukları iddia edilen 17 insan öldürüldü. Basın aracılığıyla kamuoyuna yansıyan bilgilere göre öldürülen 17 kişi toplanmış iken öldürüldüler. Sistem bir kez daha, yaşam hakkını hiçe sayarak sağ yakalanabilecek kişileri öldürerek imha etmeyi seçmiştir.

Öldürülen insanların belediye ambulansı ile taşınmasını dahi katlanamayan ve bunu kullanabilecek kadar insanlıktan yoksun çatışmacı, yok edici bakış açıları ile sistemin demokratikleşmesi mümkün değildir.

Muhafif kimlikleri nereden büyük bölümünü cezaevinde geçirmiş bu insanlara yönelik intikamcı ve yok edici bir bakış açısı ile yönelen anlayışı kınıyoruz. Devlet, muhaliflerden "imha ederek, öldürerek" kurtulmaya çalışmaktadır. Bizler insan hakları savunucuları olarak; her koşulda yaşam hakkını savunuyoruz. Her ölüm acı ve gözyaşıdır biliyoruz.

Operasyonda sağ yakalanan kişiler varsa isimleri, tutuldukları yer ve sağlık durumları ile ilgili kamuoyuna aydınlatıcı bilgi verilmesini ve bu kişilerin can güvenliğinin sağlanmasını istiyoruz.

İnsan Hakları Derneği İstanbul Şubesi

Özveri ve güvenin adı İbrahim AKDENİZ

20 Mayıs 1973 Muş-Varto, Emeran Köyü doğumlu olan İbrahim Akdeniz (Paşa), liseyi İzmit Derince'de okudu. Genç yaşlarında devrimci mücadeleyle, 1999 yılında ise komünist partiyle tanıştı. Bu yıllarda örgütlü olarak mücadeleye atıldı. Çorap işçisi olan Akdeniz, çevresinde sevilen bir proleterdi. Sınıf bilinci gereği okumayı ve insanlarla ilgilenmeyi, sohbet etmeyi severdi. Örgütlü mücadeleye başladığı tarihten itibaren kitle faaliyeti yürüttü.

MKP'nin 1. Kongresi öncesi örgütlü sempatican olan İbrahim Akdeniz yoldaş, gösterdiği fedakarlık, çalışkanlık ve davaya bağlılığı ile öne çıktı. Bulunduğu alanda faaliyetin toparlanmasında önemli katkıları oldu. 1. Kongre sonrası MKP aday üyesi ve sonrasında ise parti üyesi olarak örgütlenerek görev ve sorumluluklarını layıkıyla yerine getirdi. Şehit düştüğünde MKP 2. Kongre delegesiydi.

İbrahim AKDENİZ

...bin kez budadılar körpe dallarımızı
bin kez kırdılar.
Yine çiçekteyiz işte
Yine meyvedeyiz
Bin kez korkuya boğdular zamanı
Bin kez ölümler
Yine doğumdayız işte,
Yine sevinçteyiz.
Bitmedi daha sürüyor o kavga
Ve sürecek
Yeryüzü aşkın yüzü oluncaya dek!

Adnan Yücel

MKP Yurtdışı Bürosu'ndan yapılan açıklamada, Tunceli'nin Ovacık ilçesi Mercan Vadisi'nde iki gündür süren çatışmalarda, 17 MKP gerillasının katledildiği bildirilmiştir.

Ovacık kırsal, Mercan Vadisi'nde kongre yaptıkları ileri sürülen grupla devletin kolluk güçleri arasında çıkan çatışma sonucu aralarında MKP'nin üst düzey yöneticilerinin de bulunduğu gerillalar ölümsüzleşmiştir.

Gerillaların üçünün sağ olarak ele geçirildiğini söyleyen devletin yetkilileri, bu kişilerin akıbetini açıklamayarak tedirginlik yaratmaya çalışıyorlar. Cenazeler ailelerine teslim edilmeyerek, gerillaları halkın sahiplenmesi engellenmeye çalışılıyor.

Dersim kırsalında ölümsüzleşen gerillalar, toprağı kanlarıyla sulayarak yeni filizlerin boy atması için canlarını feda etmişlerdir. Anılarını devrim ve iktidar mücadelemizde yaşatacağız.

Devrim savaşçıları ölümsüzdür!

Bu ülke, dağlarda, cezaevlerinde, kavga alanlarında ve yaşamın her alanında uygulanan vahşi katliamlara bir çok kez tanık oldu. 19 Aralık'ta yakılarak katledilen devrimci kadın tutsaklar bunu anlatmaktadır. Gazi Mahallesi sokaklarında ölü denilerek polisler tarafından çöp konteynırına atılan insanlarımız bunu anlatmaktadır. Van'da geçtiğimiz günlerde cenazelerini kaldırmak isteyen kitleye saldıran ve bir kişi öldüren polis vahşeti bunu anlatmaktadır.

Devlet, toplumu devrimci yönde ilerletmeye çalışanlara karşı gözü dönmüşcesine bir şiddetle saldırmaktadır. Mercan'da katledilen devrimciler bunu anlatmaktadır.

Fakat tarihin kaydettiği bir başka gerçek daha vardır. Hiç bir katliam devrimci ilerletmeyi durduramamıştır. Bundan sonra da durduramayacaktır. Mercan'da katledilen devrimciler, kavga dostlarının omuzlarında, kızıl bayraklarla toprağı

İnancın ve kararlılığın adı Dursun TURGUT

15 Haziran 1982'de Malatya Arguvan'da, yoksul bir ailenin tek erkek çocuğu olarak dünyaya geldi. İlk ve ortaokulu Esenler Birlik İlköğretim Okulu'nda okudu. Daha o yaşlarda pratik zekası ile herkesin dikkatini çekmişti. Haksızlığa, ezilmişliğe karşı tepkisini koymuş ve devrimcilere karşı sempati duymaya başlamıştı. Dursun yoldaş ortaokul yıllarında öğrenci arkadaşları ile birlikte Demokratik Ortaokul Mücadelesi'ni oluşturdu.

1996 ve 2000 gibi zorlu hapisane süreçlerinde, devrimcilere gönül vermiş biri olarak, dışarıda arkadaşları ile birlikte harçlıklarını toplayarak tutsak yakınlarıyla dayanışma içerisinde oldu. Daha sonraki lise yıllarında mücadele alanları daha genişlemiş, kendisini okuyarak, araştırarak geliştirmiş, yenilemiştir.

Mücadelesine iş yaşamında da devam etmiştir. Uzun bir süre kuyumculuk sektöründe çalışmış ve çalıştığı yerlerde kısa zamanda bilgi, birikim ve zekasıyla iş yaşamında ve sosyal çevresinde önemli roller almıştır. Baskın ve haksızlığın olduğu her yerde tepkisini net bir tavırla ortaya koymuş ve ait olduğu sınıf bilincini gittiği her yere taşımaya çalışmıştır. Dursun yoldaş, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği'nde G.K. üyesi

Dursun TURGUT

olarak faaliyetlerini sürdürmüş, kısa zaman zarfında çok yol katetmiştir.

Tutarlı davranışları, olgun kişiliği ve alçak gönüllülüğüyle insanların saygısını kazanmıştır.

Dursun yoldaş öğrencilik yıllarında komünist partisiyle tanışarak kendi bulunduğu alanlarda faaliyet yürüttü. MKP'nin gerçekleştirdiği 1. Kongre sonrası Dursun yoldaş aday üye ve sonrasında ise parti üyesi olarak örgütlendi. Şehir faaliyetinin toparlanmasında önemli katkıları olan Dursun yoldaş 17'lerle ölümsüzleştiğinde MKP 2. Kongre delegesiydi.

verilmiştir. Herkesin kavga azmi, mücadele kararlılığı artmıştır. Bizim için kaybettiklerimizin anlamı budur.

Devlet, her devrimci direnişi kendi sınırlarına hapsedmek, hapsedemediklerini de imha etmek istemektedir. Fakat bu topraklardan devrimci mücadele, devrimci direnişçilik silinemeyecektir. Her katliamdan sonra kendini toparlayıp ayağı kalkmasını başaran devrimci irade var olduğu müddetçe hiç bir katliam asıl hedefine ulaşamayacaktır.

Mercan'da katledilen 17'lerin anıları önünde saygıyla eğiliyoruz. Dökülen kan, mücadelemizde daha yukarı kaldırılan bir bayrak olacaktır.

Mercan şehitleri ölümsüzdür!

PROLETER DEVRİMCİ DURUŞ

MKP Yurtdışı Bürosu'ndan yapılan açıklamada, Tunceli'nin Ovacık ilçesi Mercan Vadisi'nde iki gündür süren çatışmalarda, 17 MKP gerillasının katledildiği bildirilmiştir.

Ovacık kırsal, Mercan Vadisi'nde kongre yaptıkları ileri sürülen grupla devletin kolluk güçleri arasında çıkan çatışma sonucu aralarında MKP'nin üst düzey yöneticilerinin de bulunduğu gerillalar ölümsüzleşmiştir.

Gerillaların üçünün sağ olarak ele geçirildiğini söyleyen devletin yetkilileri, bu kişilerin akıbetini açıklamayarak tedirginlik yaratmaya çalışıyorlar. Cenazeler ailelerine teslim edilmeyerek, gerillaları halkın sahiplenmesi engellenmeye çalışılıyor.

Dersim kırsalında ölümsüzleşen gerillalar, toprağı kanlarıyla sulayarak yeni filizlerin boy atması için canlarını feda etmişlerdir. Anılarını devrim ve iktidar mücadelemizde yaşatacağız.

Devrim savaşçıları ölümsüzdür!

MÜCADELE BİRLİĞİ

Kütle eylemlerinden gerilla mevzilerine Ersin KANTAR

10.07.1976 tarihinde Erzincan'ın Tercan İlçesi'nin Gözeler Köyü'nde dünyaya geldi. Ailenin altıncı ve en küçük çocuğuydu. İlköğrenimini Gözeler İlköğretim Okulu'nda, ortaöğrenimini Çadirkaya Ortaokulu'nda, liseyi de Mercan Lisesi'nde okudu.

1995 yılında üniversite sınavını kazanarak Hacettepe Üniversitesi Ankara Meslek Yüksek Okulu Büro Yönetimi ve Sekreterlik bölümünü okudu. Öğrenci eylemlerinden dolayı pek çok kez gözaltına alındı.

2000 yılındaki ölüm orucu direnişine destek vermek için arkadaşlarıyla İstanbul Boğaz Köprüsü'nü trafiğe kapattılar. Bu eylemdeki militan duruşu sonucu polis tarafından gözaltına alındı. Bu eylemden sonra Ersin yoldaş gerillaya katılarak 17'lerle birlikte şehit düşünceye kadar büyük bir fedakarlık ve sorumlulukla mücadele yürüttü.

Ersin KANTAR

Demir ve Kurşun

Öfke gül vermiyor.

Kurşun saçıyor
Kurşun diyorum.
Hani nasırlı eller
Söker ya toprağın bağrında
demiri kurşunu.

Özen gösterirler en safına ulaşmaya
Ama hiçbir zaman
Özen göstermezler ellerinin nasırına.
Sonra sınırlar ya fırınlarda
En kor ateşlerde

demiri kurşunu.
En saf madende
En sağlamını dökmeye
uğraşırlar

demirin ve kurşunun.
Sonra hayretle izlerler
Üzerlerinde sınırların
gücünü

demirin ve kurşunun.

Ersin Kantar

Devrim, bir coğrafyadaki tüm çirkinlik ve kötülüklerin silinip, süpürülüp atılmasıdır. Devrim, doğayla insanın uyumu; insanın doğadan süzülüp güzelliğinin yaşama hakim kılınmasıdır.

Devrimciler, devrimin öznesi; vaadedilen insanca yaşam projesinin güvencesi; halkların onurudur. Örgüt, devrimcilerin ailesi, devrimi mümkün kılan kaçınılmaz bir araçtır.

Bu gerçekleri bilen egemenler, devrimcilerin örgütlü yapısını her dönem boy hedefi yapmış; güzelliklere de yapıtlarına da saldırmıştır.

Son olarak Dersim'de 17 MKP'li, 17 devrimci, 17 güzellik güvencesi insan katledildi. Kendimiz vurulduk; bir parçamız yitti. Yunruğumuz, avuçlarımızı kanatırcasına kenetlendi. Beynimiz de ayaklarımız da yeni bir enerjiyle donandı. Düşenlerin eksikliğini hissettirmeme refleksiyle sarsıldık.

Düşenler; kardeşimiz, yoldaşımızdır. Onları yaşatacak; onların bedenlerini inciten elleri karma bilincini zaman aşımına karşı diri tutacak; mutlaka hesap soracağız.

Geçtiğimiz hafta içinde Tunceli Ovacık ilçesi Mercan bölgesinde 17 devrimci katledildi. Devlet terörü bir kez daha tüm çıplaklığı ile gözler önüne serildi. Öyleki vahşice katledilen devrimcilerin cesetleri zorlukla teşhis edilebildi.

DEVRİMCİ HAREKET

Emekçi semtlerinden Munzur'a uzanan yaşam Çağdaş CAN

1983 Erzincan Salıpınar köyü doğumlu olan Çağdaş yoldaş, ailesiyle birlikte İstanbul Gazi Mahallesi'nde oturuyordu. Maddi imkansızlıklardan kaynaklı öğrenimini orta terketmek zorunda kalarak küçük yaşlarda çalışmaya başladı. Yoldaşın komünist partisiyle tanışması bu yıllarda başladı. Çağdaş yoldaş 1999 yılında, bulunduğu semtte, parti komiteleri içerisinde örgütlenerek faaliyet yürüttü. Yoldaşın dönem dönem ilişkisi kopmasına karşın, O örgütlü duruşundan taviz vermeyerek görev ve sorumluluklarını yerine getirmeye çalıştı. Çağdaş yoldaş MKP'nin gerçekleştirdiği 1. Kongre sonrası Halk Kurtuluş Ordusu'na katılarak Dersim'de faaliyet yürüttü. Şehit düştüğünde Halk Kurtuluş Ordusu'nun kızıl bir savaşçıydı.

Çağdaş CAN

Artık gitme vaktidir,
Ve ne yazık ki,
Büyük bir aşkın ağırlığından
Ezilmemeye çalışırken,
Senin sevdanı da taşıyacak
Derman yok dizlerimde bir zaman daha,
Ne olur hüznülenme,
Eğme boynunu bilbülü kahreden solmuş gül
gibi.
Ve son bir diyeceğim var sana:
Unutma sevdiğim.

İstersen yaz bir kenara,
Son sözlerim olarak kalsın cihana.
Bu acıya,
Bu amansız sevdaya,
Ve bu çiyen pazarlığına
Şiir yazmayan birisi,
Şairim demesin kendine ey nazlı
yurdum.
değildir daha,
Dağlarına bel verip kan
kusturmamışsa düşmana,
Hasret kalmamışsa uykuya,
Düğün atmamışsa yar yoluna
Çatmamışsa silahın kayalıklarına
El vermemişse kurtuluş kavgasına
Kızlarımla,
Oğullarımla
Yiğit demesinler gençlerim
kendilerine.

Cüneyt Kahraman

"DERSİMİZ TARİH: UNUTMAYIN KALDIĞIMIZ YERİ" SİBEL ÖZBUDUN - TEMEL DEMİRER

"Kim size 'siz kendinizsiniz' sözünden daha övücü bir söz söyleyebilir?" W. Shakespeare.
Yüreğimizin baş ezim ezim eziliyor; kolay mı?
Jean Baudrillard'ın, "Artık büyümüyor, artık hâlini alıyoruz"; ya da W. Blake'in, "Aşk tamamen yitirdik. Terör geliyor yerine," diye betimlediği kapitalist vahşet (ve terör) dünyasının orta yerindeyiz...
"Orta yer"; burası, umut ile umutsuzluk arasında, "Araf" gibi bir yer...
Kimileri umutsuzluğu gövdelerimiz için akıl almaz bir terör ve saldırganlıkla umudun ordusuna saldırıyor; kimileri de -sadece umut olmakle yetinmeyip- bizzat umudun ordusunu yaratıyor...
Umuda bizimkiler, "Aşk olsun sana" dedikten "Bizim Çocuklar" yaratıyor...
"Bizim Çocuklar" a hayran olmamak, minnet duymamak, "Aşk olsun sana" dememek mümkün mü? Elbette değil...
Onlar; onlar "her şeyin kolay olduğu bir umutsuzluk"un orta yerinde umudun ordusuna saldırıyor, sanki, J. J. Rousseau gibi, "insan; düşünmek, sevmek, insanlık için dünyaya gelmiştir," diyenlerdir...
Kolay mı?
Murathan Mungan'ın ifadesiyle, "Her şeyin bu kadar kolay 'olduğu' bir ülkede (...), her şey bu kadar kolay oluyorsa, 'sahtiden' bir şey olamıyor demekler...
"Çeçmiş kimseye yelik değildir Türkiye'de (...) Arsızlık, ısrar herhangi bir şey olmanıza yeterlidir...
"Kana, kızınığın buluşmadan politikacı olmak; 'kötü delisi' olmadan aydın olmak; kâhneliğin unuttuğundan kadri olmak; aslına inkişaf etmeden Kırık olmak... zordur bu memlekette..." Murathan Mungan, "Bu Ülkede Rezil Olmak", Vatan, 7 Haziran 2005, s.6.
İnsana "kolay mı?" dedikten bu postmodern koordinatlarla, bilinçli-adanmış yiğitleriyle ezim ezim ezerek palustra Onlar; yani "Bizim Çocuklar" ne

**Halk ordusunun kızıl savaşçısı
Ahmet PERKTAŞ**

1975 Dersim-Ovacık, Eğrikavak Köyü doğumlu olan Ahmet Perктаş, erken yaşlarda devrimcilerle ve gerilla ile tanıştı. Yoldaşın gençlik yılları bu ilişkiler içerisinde geçti. MKP önderliğinde yürütülen gerilla mücadelesine her konuda destek vererek gücü oranında gerillanın ihtiyaçlarını karşıladı, kendisine verilen her görevi büyük bir özveriyle yerine getirdi. 1994 yılında devlet tarafından köyünün yakılması sonucu yoldaş, İstanbul Gazi Mahallesi'ne geldi. Burada da komünist partisinin bütün yürüyüş, miting ve eylemlerine katılan, gücü oranında bu çalışmalarını örgütleyen yoldaş, 2003'te yeniden Dersim'e giderek gerilla birliklerine katıldı. Bulunduğu gerilla birliklerinde kendisine verilen her görevi büyük bir sorumlulukla yerine getiren Perктаş, 17'lerle şehit düştüğünde Halk Kurtuluş Ordusu'nun kahraman bir savaşçısıydı.

Ahmet PERKTAŞ

Bir Düş Yolculuğu

Dizginsiz yabani at hırçınlığında düşlerimiz
Kuytu köşelerden koyuvermek diyarlara
Alın akıtmalı al kısırağın sırtında
Bir an olsun özgürleşmek munzurlarda
Ozanlarımızın kulağımıza fısıldadığı
Bir fasıl Dersim ezgisi patlatmak
Al kısırağın nal sesleri eşliğinde
Sonra düşlerimdeki o görkemli diyarlara
Taşımak istiyorum seni
Azda olsa özgürleşmek istiyorum
Perilerin ipek kanatları üzerinde
Seninle ruhlarmıza süt beyaz
Munzur suyunu taşıyıp
Engin vadilere dalmak istiyorum
Taaki şad olan ruhlara erişene dek(...)

Orhan Gül

**Kütelere güvenin devrime
verilen emeğin adı
Binali GÜLER:**

07.10.1969 yılında Erzincan'ın Tercan İlçesi'nde dünyaya geldi. İlkokulu Tercan Yatılı İlköğretim Bölge Okulu'nda okudu. İlkokulu bitirdiğinde henüz oniki yaşındayken gurbette çalışmaya gitti. Bir süre Ankara'da çalıştı. Ailesi 1986 yılında Erzincan'dan İzmir'e taşındığında ailesinin yanına gelerek uzun yıllar inşaatta çalıştı. Devrimci düşüncelerle 1988-89 yıllarında tanıştı. Çalıştığı işyerine düzenli olarak getirilen Yeni Demokrasi Dergisi'ni okumakla başlayan devrimci mücadelesi kesintisiz olarak ölümsüzlüğe uğurlandığı güne kadar sürdü. İlk örgütlü deneyimini ve başarısını çalıştığı bir yol yapım firmasında yaşadı. Çalıştığı bu şirket taşeron olarak ana firmadan yapılacak işlerin bir bölümünü üstlenmişti, ve bu kısımdaki işçiler sendikası olarak çalıştırılıyordu. Burada bir grup arkadaşıyla örgütlediği direniş sonucu sendikali işçilerle aynı hakları kazandılar.

Her döneminde mücadelesinden kopmayan yoldaş evli, bir çocuk babasıydı. Tüm bunlara rağmen görev ve sorumluluklarını aksatmadı. Yaşamının merkezinde mücadelesi vardı. Ailesiyle olan

Binali GÜLER

yaşamını ve işini sorumluluklarını aksatmayacak şekilde planlıyordu. Çalıştığı işyeri yurt dışına gittiğinde, o gitmemeyi tercih ediyordu. Mümkün olduğunca İzmir dışında çalışmamaya gayret ediyordu. Yoğun süreçlerde ise işten çıkarak tüm zamanını sorumluluklarına ayırıyordu. Devrimci mücadelesindeki istikrar ve davaya olan bağlılığından kaynaklı yoldaşları ona derin saygı ve sevgi besliyorlardı. Sadece partisi içinde değil, diğer devrimci çevreler içinde de sevilip sayılan biriydi. Aynı şekilde bulunduğu mahallede de sevilen bir yoldaş.

Binali yoldaş gençlik yıllarından itibaren komünist partisiyle tanışarak şehir faaliyeti içerisinde çeşitli görevler aldı. Yoldaş, bulunduğu her alanda bir partili gibi yaşayarak ve mücadele ederek özellikle Ege bölgesinde halk kitleleri ve yoldaşları içerisinde güven duyulan, sevilen birisiydi. Binali yoldaş 17'lerle ölümsüzleştiğinde **MKP 2. Kongre delegesiydi**

"zor"un ne de "zorunluluk"ların köresi olmamışlardır...

Ve Onlar bizler'e; Alfred de Vigny'in, "Her sorunun karşılığında, bir o kadar hayır, bir o kadar evet vardır. Onu seçmek, kişiye düşer"; Alfred de Vigny, Bir Şiirin Defteri'nden, Çev: Oktay Akbal, Herbert George Wells'in, "Gerçeği her zaman savun, anlayışı olmasa bile vicdanına karşı besap vermekten kurtulursun"; W. Benjamin'in, "Devrimci mücadele kapitalizmle alal arasında değil, kapitalizmle proletarya arasında"; W. Benjamin, Brecht'i Anlamak, çev: Haluk Barışçın-Aydın İşsığ, Meris Yay., 1984, s.127. ya da "Keskin bıçak olmak için çok çekmiş yemek gerekir." atastizi'ndeki gerçeği anımsatan Onlar; toplumsal mücadeleler tarihinin Phoenix Kuşları'dır.

Onlar gün gelir Prometheus'dur; Kawa'dır, Şeyh Bedrettin'dir; Rosa Luxemburg'dur; Narhak'tır; Vartnik Mezrası'dır; Kızıldere'dir; Botan'dır; Mercan Vadisi'dir...

Devlet dağları hiç mi hiç sevmiz. Bir titirli zapt-u rapta alınmayan, sınırsız özgürlük alanlarında çimlenmiş dağlar. Nasıl soluk alıp vereceğiz, neyi yeyip içeceğimiz, nasıl evlenip nasıl boşanacağımız, nasıl uyuyacağımız, neleri konuşacağımız, neleri okuyup neleri yazacağımız, hangi TV programlarını izleyeceğimiz, nasıl giyineceğiz, nasıl muhalefet yapacağımızın yasa-yönetmelikle sika bir denetimi ve disiplin altında tutulduğu, kentlerinin sokakları güvenlik kameralarıyla parsellemiş düzlüklere hiç benzemezler. Hiç büyüyen, mülthiş çiretili, mülthiş asi çocukları kucak açar, onları rahimlerinde gizlerler.

Kanun/ferman tanımaz dağlar. Ne padişah takatlarıdır şimdiye dek, ne işgücü, ne korucu ne korutan. Efenin, kuzanın, eşkıyanın, kaçakçının, isyanının doğal yardakçası, yardım-yatakasıdır, hesapsız. Dudaloğlu'ları, Otuzüçleri, Che'leri, Sinsingileri, İbrahimgilleri, Zapatist rebekle'leri aynı cömertlik, aynı götükaralıkla buyur edegelmiştir koynuna. Elmek-su vermiş, gece uyutacak kovuklar sunmuştur onlara. Kendisine sığınanları teslim etmeyeceğine yeminlidir; nizam-intizam adına peşlerine düşenleri usta şairinacalarla yamılmaya, yollarını kaybetirmeye didirir.

Bu nedenle tarih, dağları bir devlet kaydetmemiştir daha. Kokuşu, jandarması, korucusu ile onları zaptetmeye, denetim altında tutmaya çabalar boş yere. Bazen de "turizme uçarak", "fesivaller düzenleyerek" evcilleştirmeye.

"Dağdaki düze indirmek" her devletin birincil gayretidir. Çünkü hükümetin düzlüklerde, yalnızca düzle geçeceğinin, çiftçiyi, mgacı, işçiyi, memuru,

öğrenciyi kendi koyduğu yasaları tabi tutma, haracını, vergisini tahsil etme olanağına yalnızca düzde tam olarak sahip olacağına bilincindedir.

Bu nedenle ki kişi, özgür iradesiyle dağın çağırısına uymaya razı verdiğinde, devletin yasalarının da dışına düşmüş sayılır. Devletin yasasının dışında, onun erişemediği, hükmedemediği doğa yasasının mekanıdır dağlar. Dağdaki, başka hiçbir şey yapılmış olsa da "yasanın dışına düşmüş", dolayısıyla da çoğu kez "kafli vacip" anlamında "yaban" kalan, tam da budur. Burada dünyanın bütün devletleri sözsüz bir uzlaşma içindedir. "Hikmet-i hükümet'e, "sebeb-i devlet"e aykırı, tehlikeli bir şeyler buradadır çünkü dağlar. Ve bu nedenden dolayıdır ki, üzerlerine kurşunlar yağdırılması "Sivil Haklar"ın ihlali sayılmaz. Çünkü devletin denetimine altındaki "sivil hayati" a dahil değildir "dağdaki". Ve "devletin denetimi" yoksa, "sivil" den de söz edilemez, "hak"lardan da... Sınırlarını belirlemediği bir özgürlük, devlet için bir "terra incognita"dır, yok sayılır, "yok"tur. Bu terra incognita'nın sakinleri ancak "ölü ele geçirilmiş" cefakâr bedenleri yan yana dizilip teşhir edildiğinde bir "var"lığa bürünür; o da, bir "gözdağı" olarak, "ibret-i alem" için ...

Çünkü "dağdaki", hele ki oraya düzleklerin hakları, özgürlüğü adına çıkmışsa, kendi iradesiyle seçtiği özgürlük ve kayıt-sınır tanımazlığı içinde tehlikeli bir simgedir. Breka'dırın, tulkuzun, aşkan, pervasızlığın, çocuksu bir çiretin, sınırsızlığın simgesi. Düzleklerle yörden bir özgürlük çağırısı... Hayır, sınırların kendisinin çizmediği bir özgürlükten haz etmez devlet...

Dersim dağlarından indirilen on yedi karışlanmış beden, on yedi can, yüreklerinin ve akıllarının musalla tıgna bir kez daha dizildi boyla boyunca. Sakalı yeni terlemiş ölü delikanlıları, ipince, gencecik kızların susuzlanmış çığlıklar, bizleri bezgin aklı-selimimiz, yıldırdı sağduyamız, kof nikbirliğimiz, bayırbağ suskunluğumuz içerisinde taktığımızız, bastırduğumuz, gömdüğümüz, deynazdın göldüğümüz bir şeyleri anımsatmaya çağırıyor. Taz-damamında boşlukluğumuz unutsuzluğın, unutsuzluğın kendi eserimiz olduğum, örneğin... Uğradığımız akıl tutulmasının içine aktırız kendi ellerimizle soktuğumuz cendreden başka bir nedeni olmadığını... Delinin hâllü ve her zaman "ustalıkla yeğ" olduğuna... "Gerçekçi ol, imkânsız iste!" şiarının nostaljik bir "vecize"den ibaret olmadığını...

Yeri geldi bir kez daha anımsatarak, bizimkilerle paylaşalım: Hiçbir şey son değildir; ama her şey bir başlangıçtır... "İnsanın insanlığı kayıplarından, yenilgilerden doğar..." diyen söz boğumu değildir... Spartaküs'ü dost düşman herkes bilir-tane; ama onu "yenen" Romalı general kim hatırlıyor şimdi! (Okullarda öğretilen onca kral, imparator, padişah

"İnsanlar ölür ama UMUT asla"

19 Haziran 2005 tarihinde, Malatya Devlet Hastanesi Morgu'na, saat 08.15'te Av. Fatmagül Yolcu'yla birlikte ulaştık. Birgün önce 18 Haziran 2005 Cuma günü, akşamüzeri saat 20.00 civarında, 17 devrimcinin cenazeleri Ovacık İlçesinden getirilmiş ve gece boyu süren otopsi sabaha karşı tamamlanmış. Mercan Vadisi'nde, 17 Haziran'da, sabaha karşı saat 02-03 sularında üzerlerine hava operasyonu ile bomba atılan 17 devrimcinin cansız bedenleri morgun yetersiz soğutucuları nedeniyle ikişer ikişer soğutuculara, ceset torbaları içinde konulmuşlar.

19 Haziran'da, saat 09.30 civarında otopsiyi yapan Savcı Bey kimlikleri tespit edilmeyen 15 kişinin prosedüre göre kimlik tespitleri için hazırlığını yapıyor. Aydın ve Cafer'in aileleri otopsi öncesi Malatya'ya ulaşmışlar, kendi yakınlarını, Cafer'i, Aydın'ı ve önceden tanıdıkları Okan'ı, Ökkeş'i teşhis edebildiklerini söylediler.

İki genç meslektaşım, cenazeler Malatya'ya ulaştığında onlar da Ankara'dan oraya ulaşmışlar. Meslek yaşantılarının en ağır, hiç umutlanmayacakları gününde, 17 devrimcinin yaşama hakkı ilahine karşı otopsi için mevzuattan gereğini yerine getirmeye çalışmışlar. Ancak CMK 87 hükümlerine göre otopsi için müdafî ya da vekilin hekim teminini yabancı oldukları bu ilde çözememişler. İHD ve SES yöneticilerine başvurmuşlar, onlar da hafta sonu olması nedeniyle otopsi için hekim temin edememişler.

Aileler yokta, şaşkın. Çok sevdikleri kızlarını, kardeşlerini, oğullarını, yoldaşlarını 17 Haziran Cuma, saat 02-03 sıralarında Mercan Vadisi'nde Skorsky ve Cobraların ölüm kusan bombardımanında kaybetmişler.

Bu acı dimer mi, sevenleri onları unuttur mu? Asla.

Ökkeş'in anası ağlıyor. Acısını haykırıyor, "beni kınamayın analar, kınamayın" diye. Niye seni kınasınlar anne? Kınanması gereken niye sen olasın, kınanması gerekenler belli değil mi?

Türkiye'nin dört bir yanında, Tunceli'de, Hozat'ta, İstanbul'da, İzmir'de, Ankara'da, Varto'da, İslahiye'de halk devrimcileri cenazelerine sahip çıkarak isyanını haykırmadı mı?

Kim kınadıkları anlaşılıyor mu?

Onlar, 1987 Tuzla'da, 12 Temmuz 1991'de Çiftçihavuzlar, 1996'da Ümraniye Hapishanesi'nde, 19 Aralık 2000'de hapishaneler operasyonunda ve isimlerini sayamadığım yer ve zamanlarda, devrimcilerin, yurtseverlerin, sistem muhaliflerinin yaşantılarının sonlandırıldığı yöntemlerle Mercan Vadisi'nde, üzerlerine bomba yağdırılarak yaşantılarına son verildiği anlaşılıyor.

Teşhis için geldiğim morgda yıllarca davalarını üstlendiğim 5 müvekkilimin cansız bedenlerinde bombardımanın ağır tahribatları vardı. Birçoğunun vücut bütünlükleri ağır bir şekilde bozulmuş ve çeşitli uzuvları paramparçaydı.

Ali Rıza Sabur'un yüzünün %80'i yoktu. Yüzünün sadece sol gözü ve sol kulağı vardı. Ailesi onu açık kalan sol gözü ve kulağından teşhis edebilmişti. Berna Ünsal'ın yüzünün %50'si vardı, sol tarafı bombalarla parçalanmıştı. Ersin Kantar'ın boynuna isabet eden bomba sağ çene altından sol boyuna kadar olan bölgeyi yok etmişti. Aydın Hanbayat'ın her iki bacağı diz altından bileklerine kadar lime lime parçalanmıştı. Cafer Cangöz'ün omuzları, kol alları, Cemal Çakmak'ın bel hizası, Çağdaş Can'ın karnı boşluğu paramparçaydı. Şarapnel parçaları, yüzlerde, kollarda, göğüslerde, beden neredeyse her yerindeydi. Taylan Yıldız'ın ışıl ışıl gözleri yarı aralık, şarapnel parçaları yüzünde, göğsünde. Hiçbirinde giysi yok. Otopsi sırasında da giysilerin bir kısmının olmadığını savcı beyden öğreniyoruz. Ovacık'a ilk teşhis için 18 Haziran'da, öğle saatlerinde giden aileler, evlatlarını çıplak teşhis ediyorlar. Evlatlarının üzerinde elbiseler yok. Elbiselerin otopsi mahallinde atış mesafeleri tespiti için getirilmesi zorunlu, elbiseler nerede? 18 Haziran, akşam 20.00 civarında başlanan otopside elsvapları giysiler üzerinde inceleme, yazılı olarak Av. Meral Hanbayat tarafından talep ediliyor. 19 Haziran sabahı Tunceli, İstanbul ve Malatya Baro'larından toplanan 8 avukat olarak cenazelerin yıkınması, kimlik tespiti, defin işlemleri için ailelere yardımcı oluyoruz.

Anneleri çocuklarını, ağabeyler kardeşlerini yüreklerini kavuran acıya rağmen sevgiyle, dirençle, kendi elleriyle yıkıyor, son yolculuklarına hazırlıyorlar.

Orada bulunan aileler evlatlarının katledildiğini belirtip, yasal yollara başvurma isteklerini dile getiriyorlar.

5271 sayılı CMK hükümleri öncelikle ölenlerin yakınlarına kimlik tespitini ve sonrasında otopsi yapılmasını düzenliyor. Aydın Hanbayat ve Cafer Cangöz dışındakilerin kimlik tespiti yapılmadan otopsi yapılıyor. 15 kişinin aileleri başka illerden geldiği için 19 Haziran Pazar sabahı morga ulaşabiliyorlar. Bu nedenle otopsiye, belirleyecekleri hekim katılmıyor. Bu hakkı kullanmaları ortadan kalkıyor.

5271 sayılı yasanın 86 ve 87. maddeleri, ölenin kimliğinin engelleyici sebepler olmadıkça ölü muayenesinden veya otopside önce, her surette ve özellikle kendisini tanıyanlara gösterilerek belirleneceğini, ölüm zamanı, tıbbi belirtiler ve ölüm nedenini belirlemek için tüm bulguların saptanmasını zorunlu kalmaktadır.

Aydın ve Cafer'in aileleri dışında Malatya'ya il dışından gelen ailelere otopsiye bir hekim getirme imkanı (aileler gelmeden önce otopsi yapıldığı için) fiilen ortadan kaldırılmıştır.

Bu durum ölenlerin ailelerinde ciddi kaygılar doğurmuştur. Ne saklanmıştır? Ölenlerin üçüncü kimliği ve Mercan Vadisi'nde kongre yapacakları yönündeki resmi açıklamalar, onların izlendiği, sağ yakalamanın olanaklı olduğu, ama asıl amacın imha etme hedefli olduğunu ortaya çıkarmaktadır.

Yine resmi açıklamalara göre görsel ve yazılı bastırda yaşamını yitirenler önce 9 kişi olarak ve gerçek kimlikleriyle 3 kişi kamuoyuna duyurulmuştur. Operasyonun havadan bombardıman şeklinde ve gece yarısı 02-03 sıralarında gerçekleştiği açıklamaları karşısında öldükleri açıklanan 9 kişi kimlerdir? Sonraki açıklamalardaki 8 kişi kimlerdir? Bu soruların netleşmesi ilk dokuz kişinin çatışma olmadan imha edildiklerini düşündürmektedir. Ölenlerin giysileri üzerinde atış mesafesi, ele geçirilen silahlar üzerinde parmak izi, ölenlerin elsvap incelemeleri, çatışmaya katılıp katılmadıklarını belirleyecek is, barut, izi incelemeleri yapılmış mıdır? İvedilikle yanıtlanması gereken sorular olarak durmaktadır.

Bu bir katliam değilse ve ölenler çatışarak yaşantılarını yitirdilerse, devlet, ailelerin, demokratik kitle örgütlerinin, partilerin, hukukçuların sorduğu soruları açıklığa kavuşturmalıdır. Yazımı, 19 Aralık 2000'de hapishaneler operasyonunda ve ölüm oruçlarında yaşamını yitiren müvekkilimlerim için bana Gebze Hapishane'sinden yolladığı kartla teselli ve dostluğunu sunan müvekkilim Arif'in yazdığı gibi, Mercan Vadisi'nde yaşamını yitirenlerin, sevgili müvekkilimlerimin ailelerine, dostlarına, yoldaşlarına, "İnsanlar ölür ama UMUT asla" diyerek bitiriyorum.

Av. Mühraban Kurdök 26 Haziran 2005

**Eperyalizmin karanlık dünyasında
komünist bir ışık
Kenan ÇAKICI**

12 Eylül Askeri Faşist Darbesi'nin operasyonlarında esir düştü. Hapishane sonrası yurtdışına çıktı. Parti aktivisti olarak faaliyetler içinde yer aldı. 1999 Merkezi Konferansı sonrası parti aday üyesi olarak Yurtdışı Bürosu'nda örgütlendi. MKP'nin 1. Kongresi sonrası parti üyesi olarak YDB'de görevlendirildi. Eperyalizmin karanlık dünyasına karşı komünist ışık ordusunun bir militanı olarak 17'lerle ölümsüzleştiğinde MKP 2. Kongre delegesiydi.

Kenan ÇAKICI

Tarih yazdı sizleri baş sayfasına
Bizki, dağların yüreğinde
Çiçek kokusuyla pusulardan geçtik.
Biz ki, yıkılmış şehirlerin
Küllerinden insanlar dirilttik.
Biz ki, yasak şehrin bütün hayatlarından
sürülmüş sürgünlerdeydik.

Kim yazabilirki,
Dağlarda çoban yıldızı olduğumuzu
Bedenlerimizi tutuşturan insanlığın
Özgürlük sevda ateşini!

Alaattin Atas(Şerif)

sularından hangisi toplumsal hafızamızdır hâli?

Küleliğe başkaldırı... Ve "yenildi..." dediler... Gerçekten yenildi mi? Evet, evet, özgürlük, zaferlerin değil, yenilgilerin birbirine eklenmesiyle oluşan zincirin halkalarını kırma gerçekleşti...

Bir tür "Marksizm" in -Perry Anderson'ın ifadesiyle- "halk pratiğinden" kopmuş; kitlelerin reel sorunlarına ve taleplerine "yabancılaştığı"; "postmodern" gevezeliklerle -Horvey'in işaret ettiği gibi- "postkapitalizm evresi" yaygınlara sarıldığı koşullarda da; Rosa Luxemburg'un ifadesiyle "Koskoca bir eski dünya devrilmeyi ve tamamen yeni bir tanesi inşa edilmeyi bekliyor. Fakat biz bunu yapacağız değil mi genç arkadaşlar? Yapacağız! Kuşlar kadar özgür olmak için..."

İşte bu yolda -tek yol olmasa da-; dedik ya, bizzatifi isyancıdır dağlar. Damaletmeye gelmezler. Kimi zaman ormanları tutuşurubsa, böğütlerine kocaman obüs yamaları açılı da boyun eğmezler... Mağnar, diğerler başlarını bulutlara doğru. Bize başka, tahakkümsüz, özgür, kardeşçe bir yaşamın, başka bir dünyanın mümkün olduğunu anımsatırcasına...

Murathan Mungan'ın, "Karanfil" dizelerini paylaşarak noktatalayım diyeceklerimizi:

"Kulağında karanfil taşıyan halkın oğulları Atilanın gidiyoruz. Buğulu bir şafak vakti yeniden düşününüz yolları. Eski zamanlarda otluğu gibi

Derinimiz Tarih: Unutmayı kaldığımız yeri ve yenilmedik daha

Masal alm koymunusa. Belki diemeyiz uzan zaman musallar hatırlar size doğduğunuz yeri ilişkiler ikliminde çocukluk taşınabilir bir şeydir alınsa da elinden geçmiş.

Tütün ve tarih koyun torbanıza. Kekik ve dağ ateşleri Şafağın bir yıllık anlamına, suların ve çağların sesini ezberleyin, bilmez olmanın adını hatıra tutar gibi Ten rengi aya bakan son defa yani yaşamış ve yaşanacak film yaz geceleri.. kaçak aşkıları, uçurum bakışlı fınarları, mağnar eşkıyaları saklar gibi kilitleyin yüreğinizin giz kalelerini Anka ve Anadur, ikinci bir emne kadar Kaf Dağı'nın ardına girin..."

19 Haziran 2005 Ankara

Tüm halka mesaj veriliyor

Devletin 17 komünist toplu olarak inşa etmesini ve inşaatın sonra cesetlerden bile intikam almak derecede titizleşmesini nedeni açıktır. Devlet, Kürdistan'da yakaladığı oğlunu gösteren yani bu sayılı ihtimaline karşı tüm halka bir mesaj veriyor. "Demokratikleşme tetanelerine bel bağlamayın, en küçük bir kıpırtıya dahi kan ve ateşle vakedeceğiz," mesajıdır bu. Bu mesaj, devletin millî ve demokratik talepleri karşısındaki kızılığını göstermekle kalmıyor, aynı zamanda, gerçekle kıyaslanmayacak derecede artan korkusuna da ele veriyor. Kürt ulusal güçlerinin ve bûlgada otuz yıl aşkın bir süredir direnen komünist hareketin ve bu bütün olarak Kürt halkının, Türkiye solunun desayiriyle verdiği çetin mücadelenin sonuçları ortadadır. Dîmi kullarıml yükselten, ulusal haklarını sarda dayatan bir hald. "Kürtleri bastırın," emri kanıdır. Artık buseyler yapılmadık, bu böyle gimez (izgisine gelen bir Türk medyası) ve içte parçalanmış egemen sınıflar dünyası.

Arkadaşlar, sunası iyi bilirsiniz ki, son otuzbeş yıl içinde, Kürt halkına, Denizci-Kawa'nın ateşini ilk ağırlanlar komünistler oldu. Adları pek anılmadı onların. Görmezlikten gelindi. Ve onlar ki bu ateşi, otuz yıl boyunca, hiç söndürmediler, o dağılarda dalgatarduhlar bir bayrak gibi, 17 komünist kadronun toplu imhasının derin anlamını, onların bu otuz yıllık çetin ve acılı mücadele geçmişinde anlamak gerekiyor.

Görev, şimdiye kadarki toplu imhalarından canatıcı dersler çıkarmak, kayı bulmice ve güce dönüştürmektir. Yenilenmenin, bilgiye ve varlıklar işiğe dönüşmenin veri ve zamanı yoktur. İnan, içinde bulunduğu gerçeklikten başlanmalıdır yaşamı değiştirmeye. Emperyalist-kapitalist sistemin bizlere dayattığı tek boyutlu, soyutlanmış, yuhacılılaşmış ve parçalanmış insan illetini defatenin başka bir yolu da yoktur. Aşarımız ne kadar derin olursa olsun, her zamankinden daha çok iyimseriz. Çünkü insanın ve doğanın, geçmişinde görülmedik derecede yıkımına tank olan tarifi, insana sessiz ve derin bir şekilde direnmeyi ve devrim dayatıyor.

Muzaffer Oruçoğlu

Komünist ve devrimci partilerden açıklama

Şan olsun bin kılıç darbesiyle ölümden korkmayan 17 devrimci önder ve savaşçıya!

Komünist ve devrimci partilerin yurtdışı örgütlenmeleri yazılı bir açıklama yaparak Mercan katliamını kınadı.

MKP-YÖK, TKP/ML-YDB, DHKP-C, MLKP-AK, TIKB-YDK, TKIP-YÖ, DEVRİMCİ YOL, Devrimci Kurtuluş tarafından yapılan açıklamada, "Mercan şehitleri ölümsüzdür" vurgusu yapılarak şu ifadelerle yer verildi:

"Faşizmin demokrasi oyunları tutmuyor. Emperyalist ağababalarının direktifleri doğrultusunda hareket etmekten bir adım dahi şaşmayan egemenler her fırsatta saldırıyor. Açık açık tüm devrimci, ilerici ve yurtseverleri bitireceklerini söylüyorlar. Saldırıyor ve katlediyorlar. Öldürülen devrimcilerin cesetlerini parçalıyor, gözlerini oyuyor ve ailelerine öyle teslim ediyorlar. Böylece toplumda korku ve dehşet yaratmak istiyorlar. Şüphesiz ki, bu saldırılar boşuna değildir. Egemen sınıflar tüm bunları kedi saltanatlarını daha iyi sürdürmek, halkı köleleştirmek ve suskun bir toplum yaratmak için yapıyorlar.

Fakat unuttukları bir şey var; O da devrimcileri yok edemeyecekleri gerçeği! Bizleri toplu katledebilirler, cesetlerimizi parçalayabilirler, ancak bizi yok edemezler. Çünkü biz halkız. Bir halkı yok edemezler. Onlar bizi yok ettiklerini, bitirdiklerini defalarca söylemediler mi? Bizi Kızıldere'de, İşkencelerde, hapishanelerde, idam sehpalarında ve Nurhak'larda yok ettiklerini sandılar. Şimdi de Dersim ve Mercan'da yok ettiklerini sanıyorlar. Fakat her defasında yanıldılar ve bir kez daha yanılıyorlar. Biz devrimciler her defasında ölümden yeniden doğduk, büyüdük ve onlara korku saldık. Faşizmin ölü bedenlerimizden dahi korkması bu nedenledir.

Devrim uzun soluklu bir iştir. Geçici yenilgiler, kayıplar olacaktır. Tarih bunun tanığıdır. Ekim devriminden günümüze milyonlarca işçi, emekçi, komünist ve devrimci kaybettik. Fakat, tarih hükümden bir şey yitirmedi. Tarihi yazmaya devam ediyoruz. Tarihimizi İbrahimlerle, Mahirlerle, Denizlerle, Mazlumlarla, İrfanlarla, Fatihlerle, Sinanlarla, Habiplerle, Önder Babatlarla, Tamer Ardalarla ve 16 Haziran'da Cafer ve Aydınlarla bir kez daha yazdık, yazmaya devam edeceğiz.

16 Haziran 2005 tarihinde kaybettiğimiz 17 devrimci kadro ve savaşçının yüreğimize acısı büyüktür. Bunu biliyoruz. Ancak asla yas tutmayacağız. Zira, gün devrimci sorumluluklarımızı daha büyük bir ciddiyetle yerine getirmenin zamanıdır. Gün mücadeleyi birlikte büyütmenin zamanıdır.

16 Haziran'da Dersim'de 17 MKP önder kadro ve savaşçısının katledilmesini bir kez daha lanetliyor, bu katliama karşı herkesi direnişi büyütme çağırıyoruz.

"Katledenlerden hesap sorulması için duyarlı aydınları, demokratik kitle örgütlerini, ilerici parti ve örgütleri göreve, sokağa çağırıyoruz!"

Basma ve kamuoyuna

Egemen güçler ezilenlere her cepheden saldırıya geçti. Genelkurmay'ın misyonlarında bir süreç kullamları el ele yürüyor Kürt illerindeki operasyonlar devam ediyor. Son süreçte ellice aşkın insan yaşamını yitirdi. Polis desteğinde ülkedeki üniversitelerle gerçekleştirildikleri saldırılar yayılmak sürdürüyor. Çok sayıda öğrenci-satırh saldırılarda varlandı. En son Tunceli-Mercan bölgesinde MKP gerillalarıyla girilen çatışmada ise tam bir vahşet yaşandı. Harvadan yığılılan bombalarla MKP gerillalarından 17 kişi topluca katledildi.

Gerillaların vücutları parçalanmış halde ve yanıklarla dolu. Sağ abnalarına isimleri açıklanmıyor. Çatışmanın ise hala devam ettiği belirtilmektedir.

Demokrasiden, özgürlükten, insan haklarından çokça söz eder hükümet ve diğer devlet güçleri yapıları neyle açıklayacaktır? İşçiler, işleri elinden alınarak sokağa atılıyor. Gecekondu yoksullarının evleri başlarına yıkılıyor, Kürt halkının ısrarlı barış çağrılarına mermi ve bombalarla yanıt veriliyor. Devrimciler, yurtseverler, komünistler cezaevlerinde, işkencelerde, sokaklarda katlediliyor.

Bütün bunlar neyin işaretidir?

Açık ki egemen güçler, militarist saldırganlığa kararlılar. Onlar en masumane talepleri bile silahla yanıtlamaktan, terör ve katliamlarla karşılık vermekten başka yol bilmiyorlar. Onlar, iktidarlarını, vahşetin, zulmün, terörün üzerine kurmuşlardır. Emekçi sınıfların, ezilenlerin mücadelesini bu yolla bastırmaya çalışıyorlar.

Anna bilmelidirler ki barbarlığın üzerine kurulan iktidarlar yıkılmaya mahkumdur. Ve onlar döktükleri kan deryasında kendileri boğulacaktır. Yaptıkları yanlarına kalmayacak, döktükleri her damla kanın hesabı sorulacaktır.

Bizler de, sayısız örneğinde görüldüğü gibi, mücadelemizi sürdürmede kararlıyız. Ne bombalar, ölüm kusan makineler, ne zindanlar, tecritler ve ne de toplu katliamlar, işlenen cinayetler haklı olanları mücadeleden alıkoymayacaktır. Bugün burada bu vahşeti kınamak için hep birlikteyiz. Yarım yine birlikte bu kavgayı örmeye devam edeceğiz.

Tunceli-Mercan bölgesinde 17 MKP gerillasının katledilmesini kınıyoruz. Bütün emekçi sınıfları yaşanan vahşete son demek için seslerini yükseltmeye çağırıyoruz. Operasyonların son verilmesi, gözaltına alınanların isimlerinin açıklanması, katledenlerden hesap sorulması için duyarlı aydınları, demokratik kitle örgütlerini, ilerici parti ve örgütleri göreve, sokağa çağırıyoruz.

Mercan şehitleri ölümsüzdür!

Katliamların hesabını sorduk, soracağız!

Yaşasın devrimci dayanışma!

20 Haziran 2005

HÖC, BDSP, ESP, DHP, Partizan, Alınteri, KSD, Kaldıraç

17 Komünist'in Katledilmesi Çeşitli Alanlarda Kitlesele Eylemlerle Protesto Edildi

Maoist Komünist Partisi'nin şehit düşen 17 kadro, üye ve savaşçısı başta Türkiye-Kuzey Kürdistan olmak üzere çeşitli Avrupa ülkelerinde de yapılan eylem ve etkinliklerle anıldı.

İstanbul

İstanbul'da 21 Haziran günü, saat 18:00'da Taksim Galatasaray Postanesi önünde toplanan DHP, Mücadele Birliği, SODAP, BDSP, Alınteri, Partizan, HÖC, Kaldıraç, İşçi Mücadelesi, EHP, Devrim Dergisi, KÖZ, Devrimci Hareket, TKP, ESP, HKM, SDP, Proleter Devrimci Duruş, Maya, Ürün ve DEHAP üyesi yüzlerce kişi, üzerinde Mercan şehitlerinin resimlerinin bulunduğu Demokratik Haklar Platformu imzalı pankart açarak, kızıl filamlar ve 17'lerin resimlerini taşıdılar.

"Mercan şehitleri ölümsüzdür", "Bedel ödedik, bedel ödeceğiz", "Mercan'da düşenler kavgamızda yaşıyor" ve "Yaşasın devrimci dayanışma" sloganlarının atıldığı eylemde okunan ortak basın açıklamasında; Dersim'de katledilen 17 MKP/HKO üye ve savaşçısının bombalar ve kimyasal silahlarla katledildiği, bununla da yetinmeyen devlet güçlerinin, gerillaların cansız bedenlerine dahi işkence yaptığı ifade edildi. Basın açıklamasında ayrıca gerçekleştirilen katliamın sadece MKP gerillalarına yönelik değil, bütün hak ve özgürlük mücadelesine dönük olduğu vurgulandı.

Ayrıca, Bağcılar, Gülsuyu, Gebze, Kartal ve çeşitli semtlerde de protesto eylemleri yapıldı.

Gazi'de Korsan Gösteri

Katledilen 17 MKP/HKO üye ve savaşçısını anmak ve katliamı protesto etmek amacıyla, 21 Haziran akşamı Gazi Mahallesi'nde korsan gösteri yapıldı. MKP, MLKP, DHKC ve Yurtsever Gençlik tarafından, Gazi Mahallesi Dörtüol mevkiinde, molotofkokteylleri ile yolun trafiğe kapatıldığı eylemde, "Devrim şehitleri ölümsüzdür", "Kürdistan faşizme mezar olacak", "Şehit namının", "Faşizmi döküğü kanda boğacağız", "Mercan şehitleri ölümsüzdür" sloganları atıldı.

Ankara

Ankara/Yüksel Caddesi'nde, DHP, Partizan, Alnteri, ESP, KSP, BDSP, HÖC ve Kaldıraç ortak bir eylem gerçekleştirdiler. Eylemde, DHP'nin hazırladığı bir metin ve Partizan, Alnteri, ESP, KSP, BDSP, HÖC, Kaldıraç ve DHP'nin ortak hazırladığı bir bildiri okundu. Ortak hazırlanan bildiri egemen güçlerin, ezilen halklara her cepheden saldırıya başladıkları, son süreçte 50'yi aşkın insanın öldürüldüğü dile getirilerek, "En son Tunceli-Mercan bölgesinde MKP gerillalarıyla girilen çatışmada ise tam bir vahşet yaşandı. Havadan yağdırılan bombalarla MKP gerillalarından 17 kişi topluca katledildi. Bütün bunlar neyin işaretidir? Yapıkları yanlarına kalmayacak, döktükleri her damla kanın hesabı sorulacaktır." denildi. Ayrıca 21 Haziran günü DHP, Partizan, Alnteri, BDSP, KSD, ESP ve Kaldıraç Mamak-Tuzluca'yı da meşaleli yürüyüş düzenledi.

Adana

Adananın Şakirpaşa Mahallesi'nde 23 Haziran Perşembe günü, saat 20:00'de DHP, BDSP, ESP, Alnteri, Barikat, HÖC, Partizan üyesi yaklaşık 100 kişilik bir grup şehit düşen 17 MKP gerillasını selamlamak için meşaleli bir yürüyüş gerçekleştirdi.

Şakirpaşa Lisesi civarında başlayan yürüyüşe geçen grup, şehitlerin resimlerinin bulunduğu bir pankart ve halk savaşçıları ölümsüzdür sloganının yazıldığı pankartları açarak yürüyüşe geçti. Yürüyüş boyunca atılan sloganlarla eylem sona erdi.

Mersin

23 Haziran Perşembe günü, Mersin Büyükşehir Belediyesi önünde bir araya gelen DHP, Partizan, HÖC, GKM, YKSM, TÖP, Kristal-İş, Tüm Bel-Sen, SES, BES, DEHAP, Halkevleri üyeleri, Dersim'in Ovacık ilçesinde bulunan Mercan Vadisi kırsalında şehit düşen MKP/HKO gerillaları ile HPG gerillalarına yönelik gerçekleştirilen imha amaçlı saldırılara ilişkin bir basın açıklaması yaptılar.

Izmir

Izmir'in Buca ilçesi Kuruçeşme semtinde 26 Haziran günü DHP, ESP, HÖC, BDSP, Partizan, ÖMP, Devrimci Hareket, KÖZ, SDP ve Kaldıraç tarafından protesto eylemi gerçekleştirildi. Mercan şehitlerinin resimlerinin taşındığı eylemde kitle meşalelerle birlikte yürüyüşe geçerek Kuruçeşme Cemevi'nden, Kuruçeşme eski son durağına kadar sloganlara ve züğütlar eşliğinde yürüdü. Burada yapılan basın açıklamasının ardından eylem sona erdirildi.

Dersim

Dersim'de 20 Haziran günü, DHP, HÖC, ESP, TUDEF, Emek Ve Demokrasi Platformu'nun Yeraltı Çarşısı üzerinde yaptıkları ortak bir eylemle, devletin gerçekleştirdiği katliam kınandı.

Ayrıca diğer bir çok ilde de yapılan kitlesel eylemlerle şehitler sahiplenilerek katliam kınandı.

Yurtdışı

25 Haziran günü Duisburg'da yapılan merkezi yürüyüşte başta kardeş parti TKP/ML olmak üzere, MLKP, TKIP, DHKP-C, TİKB, PKK, DEVRİMCİ YOL, DEVRİMCİ KURTULUŞ, BOLŞEVİK PARTİ ve bir çok parti, kurum tek yürek kenetlenerek 17'leri sahiplendi. 17'lerin tişörtlerini giyip, kolluklar takarak devrimci dayanışmanın en güzel örneğini sergilediler.

17'lerin resimlerini taşıyan 120 genç, ardında 450 metre uzunluğunda kızıl bayrak, kızıl bayrak etrafında sıraya giren orak çekiçli kitleler, şiddetli yağmura rağmen kararlıca haykırdılar, '17'ler ölmez Halk yenilmez'.

Öte yandan Avrupa'nın bir çok kentinde yapılan eylemlerle devrimci dayanışmanın güzel örnekleri ortaya konark katliam kınandı.

17'ler ölümsüzdür

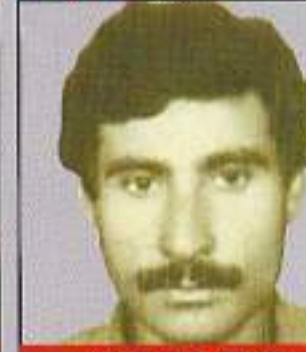
Cafer CANGÖZ

Aydın HANBAYAT

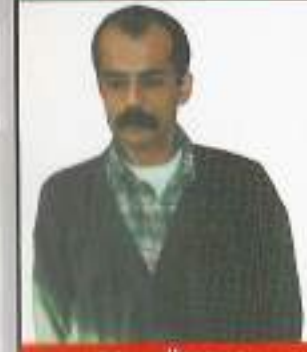
Alaattin ATAŞ

Ali Rıza SABUR

Cemal ÇAKMAK

Okan ÜNSAL

Günler ağır
günler ölüm haberleri ile geliyor
düşman haşin
zalim ve kurnaz
ölüyor çarpışarak insanların
halbuki nasıl da hak etmişlerdi
yaşamayı
ölüyor insanlarımız
-Ne kadar çok-
sanki şarkılar ve bayraklarla
bir bayram günü mümayişe çıktılar

Berna Saygılı ÜNSAL

Okkeş KARAĞÖZ

Öyle genç
ve putursuz...
günler ağır,
günler ölüm haberleri ile geliyor
en güzel dünyaları
yaktık ellerimizle
ve gözümüzde kaybettik ağlamayı
biz bir parça hazin ve dimdik bırakıp
göz yaşlarımız gittiler
ve bundan dolayı unuttuk bağışlamayı!
N. HİKMET

Taylan YILDIZ

Gülnaz YILDIZ

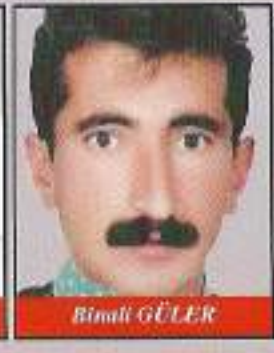
Demokratik Haklar Platformu, Mücadele Birliği, SODAP, Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, Alnteri, DEHAP İst. II Örgütü, Haklar ve Özgürlükler Cephesi, Kaldıraç, İşçi Mücadelesi, Emekçi hareket Partisi, Devrim Dergisi, KÖZ, Devrimci Hareket, TKP, Ezilenlerin Sosyalist Platformu, Halk Kültür Merkezleri, SDP, Proleter devrimci Duruş, Maya, Ürün Sosyalis Dergi, Partizan

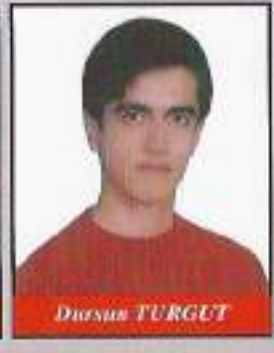
Kenan ÇAKIÇI

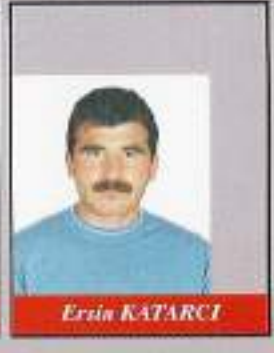
İbrahim AKDENİZ

Binalı GÜLER

Dursun TURGUT

Erkin KATARCI

Çağdaş CAN

Ahmet PERKTAŞ

Teröristlere darb

Tunceli'de 17, Van'da 2 terörist ölü ele geçiren bir operasyonda 17 terörist yakalandı. Bu operasyonun sonucunda teröristlerin bulunduğu bildirildi.

Evlerine doymadı

Teröristlerin evlerine doymadığı bildirildi. Operasyonun sonucunda teröristlerin evlerine doymadığı bildirildi. Operasyonun sonucunda teröristlerin evlerine doymadığı bildirildi.

Operasyonun sonucunda teröristlerin evlerine doymadığı bildirildi.

Sezer'in affıyla çıkmış

Sezer'in affıyla çıkmış teröristlerin durumu hakkında haberler. Sezer'in affıyla çıkmış teröristlerin durumu hakkında haberler.

Tunceli'de operasyon: 17 ölü

Tunceli'de düzenlenen operasyonda 17 terörist öldü. Operasyonun sonucunda teröristlerin bulunduğu bildirildi.

Silahlarıyla birlikte

Operasyonun sonucunda silahlarıyla birlikte yakalanan teröristlerin durumu. Silahlarıyla birlikte yakalanan teröristlerin durumu.

Operasyonlar sürüyor

Operasyonların devam ettiği ve teröristlerin yakalandığı bildirildi. Operasyonların devam ettiği ve teröristlerin yakalandığı bildirildi.

Gerillalara son

Gerillalara son verildi. Operasyonun sonucunda gerillaların yakalandığı bildirildi. Gerillalara son verildi. Operasyonun sonucunda gerillaların yakalandığı bildirildi.

Gövde gösterisi yapıldı

Gövde gösterisi yapıldı. Operasyonun sonucunda teröristlerin yakalandığı bildirildi. Gövde gösterisi yapıldı. Operasyonun sonucunda teröristlerin yakalandığı bildirildi.

Teröristler için cemevinde tören olmaz

Teröristler için cemevinde tören olmaz. Operasyonun sonucunda teröristlerin yakalandığı bildirildi. Teröristler için cemevinde tören olmaz. Operasyonun sonucunda teröristlerin yakalandığı bildirildi.

Bir operasyonla biten örgüt

Bir operasyonla biten örgüt. Operasyonun sonucunda teröristlerin yakalandığı bildirildi. Bir operasyonla biten örgüt. Operasyonun sonucunda teröristlerin yakalandığı bildirildi.

Şimdi de Maoistler

Şimdi de Maoistler. Operasyonun sonucunda teröristlerin yakalandığı bildirildi. Şimdi de Maoistler. Operasyonun sonucunda teröristlerin yakalandığı bildirildi.

MKP militanları toprağa verildi

MKP militanları toprağa verildi. Operasyonun sonucunda teröristlerin yakalandığı bildirildi. MKP militanları toprağa verildi. Operasyonun sonucunda teröristlerin yakalandığı bildirildi.

Bu katliamın hesabı sorulacak!

Bu katliamın hesabı sorulacak! Operasyonun sonucunda teröristlerin yakalandığı bildirildi. Bu katliamın hesabı sorulacak! Operasyonun sonucunda teröristlerin yakalandığı bildirildi.

MKP'iler toprağa verildi

MKP'iler toprağa verildi. Operasyonun sonucunda teröristlerin yakalandığı bildirildi. MKP'iler toprağa verildi. Operasyonun sonucunda teröristlerin yakalandığı bildirildi.